. ÉVFOLYAM, 30. SZÁM Ára: 3,– Ft 1984. JÚLIUS 26.

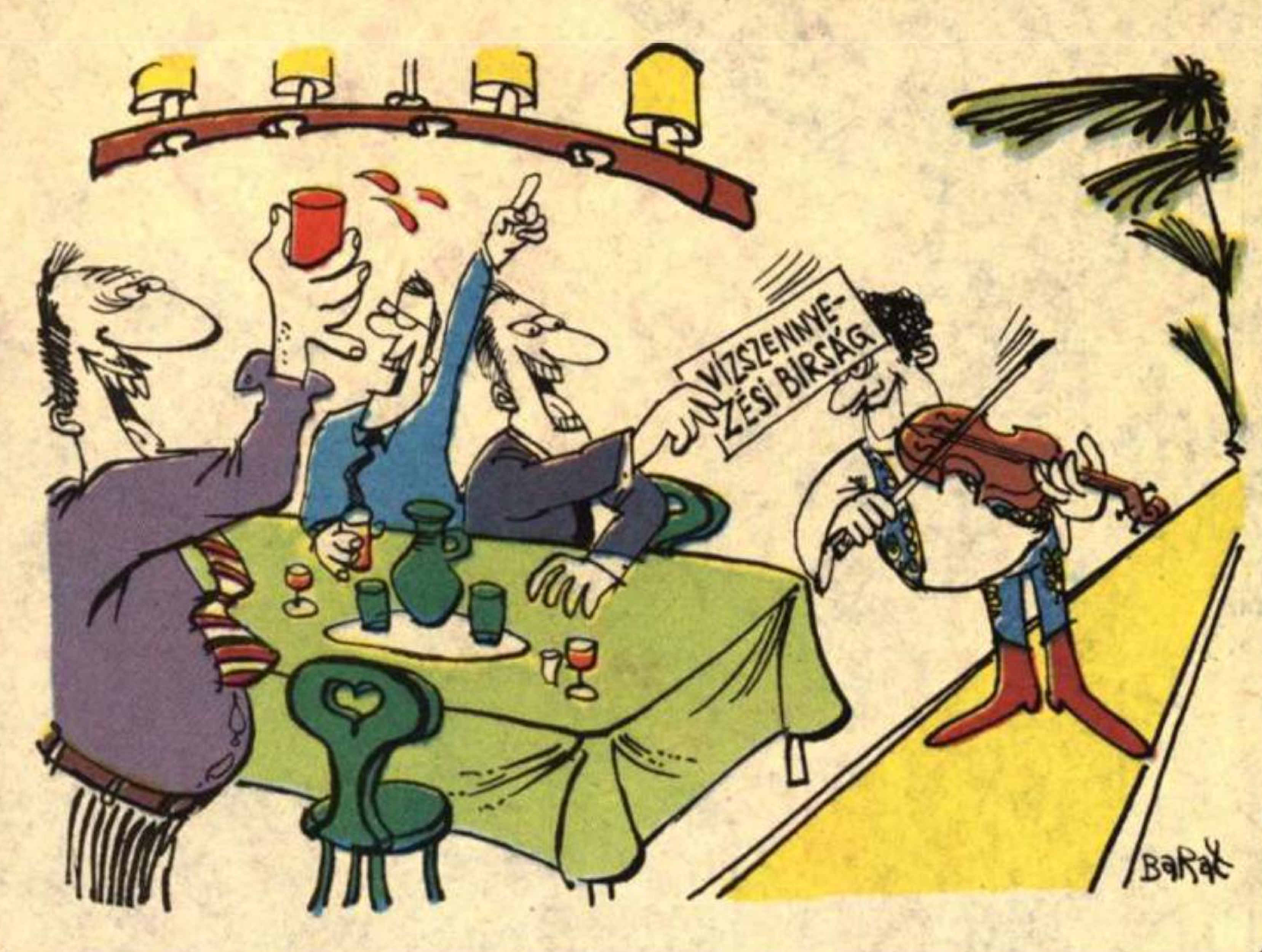
Ludas Matyi

– Ez a lakótelep tervezője! Várjunk még egy pár percet, őrmester elvtárs...

(KÖZBIZTONSÁGI REVÜNK A 8–9. OLDALON)

IGY MULAT EGY MAGYAR ÜZEM

Nem tudni, miért?

Köztudott, hogy színes televíziót egyelőre csak előjegyzésre lehet kapni, annak ellenére, hogy az ilyen készülékek ára még némiképp meghaladja egy átlagos államtitkár havi jövedelmét. Hétfői laptársunkban is a színestelevízió-ellátásról olvashattunk egy cikket. Ebben megszólaltatták a Belkereskedelmi Minisztérium illetékes csoportvezetőjét is, aki a gördülékenynek épp nem mondható színestévé-forgalmazás kapcsán a következőket mondotta:

„Nem tudni, miért, a múlt ősz óta rohamosan megnövekedett a színes televíziók iránti igény. A nem várt »vásárlási láz« eredményeként hiánycikk lett..."

Ez aztán a frappáns magyarázat. Én ugyan arra gondoltam, hogy a színes készülékek iránti igény növekedése a hitelakció újbóli megindításában keresendő esetleg, vagy abban, hogy minden begyűrűzés ellenére azért nem állunk mi olyan rosszul, de minderről kiderült, hogy fantazmagória. A valóság az, hogy mi, vásárlók vagyunk lázasak, amikor az időszámításunk utáni második ezredfordulóhoz közeledve színes tévére fáj a fogunk (lehet, hogy a lázat épp e fogfájás okozza?)

Az igényeket persze fel lehetne mérni már jó előre, de a „nem tudni, miért" kétségtelenül egyszerűbb megoldás. Néhány évvel ezelőtt más illetékesek azt nem tudták, miért zsúfoltak az általános iskolai osztályok (költségvetésükből nyilván nem futotta egy statisztikai évkönyvre, amelyben világosan benne van, hogy az adott évben hányan születtek. Ehhez az évszámhoz kellett volna még hatot hozzáadni...) Néhány drasztikus áremelés után a vendéglátóiparban sem tudták, hogy miért fogynak a vendégek, azóta kedvezményt kedvezményre halmoznak. Még megérjük, hogy nemcsak egyes szociális otthonokban lesz ingyenkoszt, hanem a Hiltonban is.

Az idén a MÁV illetékesei tartottak egy sajtótájékoztatót, amin kifejtették, hogy nem tudni miért, de csökkent az utaslétszám. Érdekes módon azóta, mióta a vasúti jegyek ára megközelítette a platináét, s egy négytagú családnak kifizetődőbb Mezőkovácsházára bérelt helikopterrel utazni, mint gyorsvonattal.

Most az autóalkatrész-kereskedelem illetékeseinek a nyilatkozatát várom, akik nyilván nem értik, miért rohangálnak az autósok oly lázasan féltengelyek, szénkefék és más csecsebecsék után. Nos, a szokatlan vásárlási láz elkerülésére van egy javaslatom: importáljanak Rolls Royce márkájú gépkocsikat, amiket a Zaporozsec árán értékesítenek. Bizonyára megszűnnének az alkatrész-ellátási gondok, mert ahogy hallottam, a Rolls Royce típushoz az első félmillió kilométer megtételéig nemigen szükséges alkatrész.

Vezda János

Abszolút foci

Lelki szemeimnek gyakorta nem tudok parancsolni, ez olykor jó, olykor rossz, de hát ez van, általuk sokmindent meglátok ami nincs, sőt tán nem is lesz, csak sohanapján.

Most is, ezt a bundabiztos bajnokságot. Hogy ezt, hogy lehetne megbundázni. Mert nem mondom, az ami volt, az is szép volt, csak hát unalmas már egy idő után. Barátom is, még egy éve, szombatonként, amikor indult ki a pályára, az eredményt előre megmondta. Hogy 2:2 lesz, vagy 18:18, vagy hogy az esélytelen az esélyes. Kérdésemre, ha előre tudja, miért megy mégis, azt felelte, arra kíváncsi, hogy hogyan csinálják? A fiúk. Ott, a zöld gyepen. A szemünk láttára. Mert az ám a művészet! Nos, az idén már ő sem igen járt ki. Úgy mondja, mostanra tudja, hogyan csinálják, s ennél többet valahogy nem óhajt tudni...

Úgyhogy változtatni kéne, bevezetni azt a bizonyos bundabiztos bajnokságot. Első lépésként, a versenykiírást módosítva, behozni, hogy csak büntetőpontokat adnak. Nagy bundáért kettőt, kis balhéért egyet. Ha a világon semmi de semmi stikli nem adódna, akkor ezekből ízlés szerint, az évszaknak megfelelő mennyiséget levonnának. A bajnoknak a legkevesebb, a kiesőnek a legtöbb ilyen dádápontja lenne, szóval semmi különös, de legalább jobban tükrözné a valóságot.

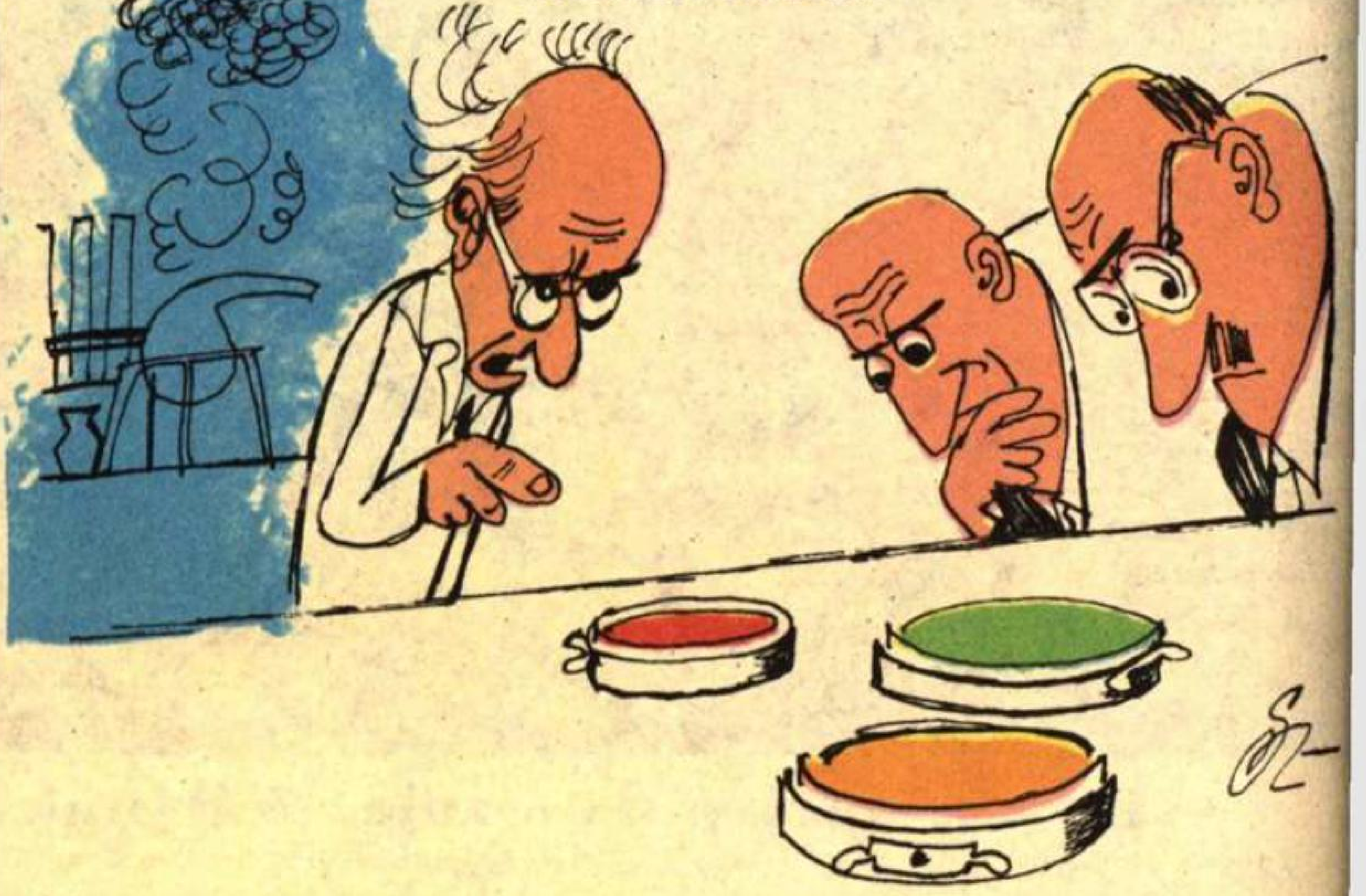
Később szűkíteni lehetne a mezőnyt, csökkenti a csapatok számát, először mondjuk tízre, majd talán hatra. Néhány együttest egyfajta jutalomképpen a küzdelmekből kizárni, focizzanak csak tovább azok, akiknek ez még nem elég rossz. A végén, úgy képzelem, már csupán egy csapat indulna a bajnokságban. Ez a kulisszák mögött csak saját magával tudna egyezkedni, azt sem túl sokáig, mert az idény végén bajnok létére, természetesen ő is kiesne.

Ha teljesen biztosra mennénk, száműzhetnénk a labdát is, zavaró körülmény, nem kár érte, szóval abszolút foci, se játékos, se labda, már csak a szurkolók járnának ki szombatonként a pályára. A szép időben néznék a zöld gyepet, rágnák a szotyolát, félidőben az ülőhelyen fölállnának, az állóhelyen leülnének, szidnák a bírók emlékét, finom becsületsértéseket simogatnának egymás fejéhez, időnként összeverekednének, majd békés haragban elválnának. Mindezt természetesen fölemelt helyárakért, hiszen az élvezeteket meg kell fizetni.

Idilli kép. Tiszta szerencse, hogy stílszerűen csupán a lelki szemeim lábadtak könnybe.

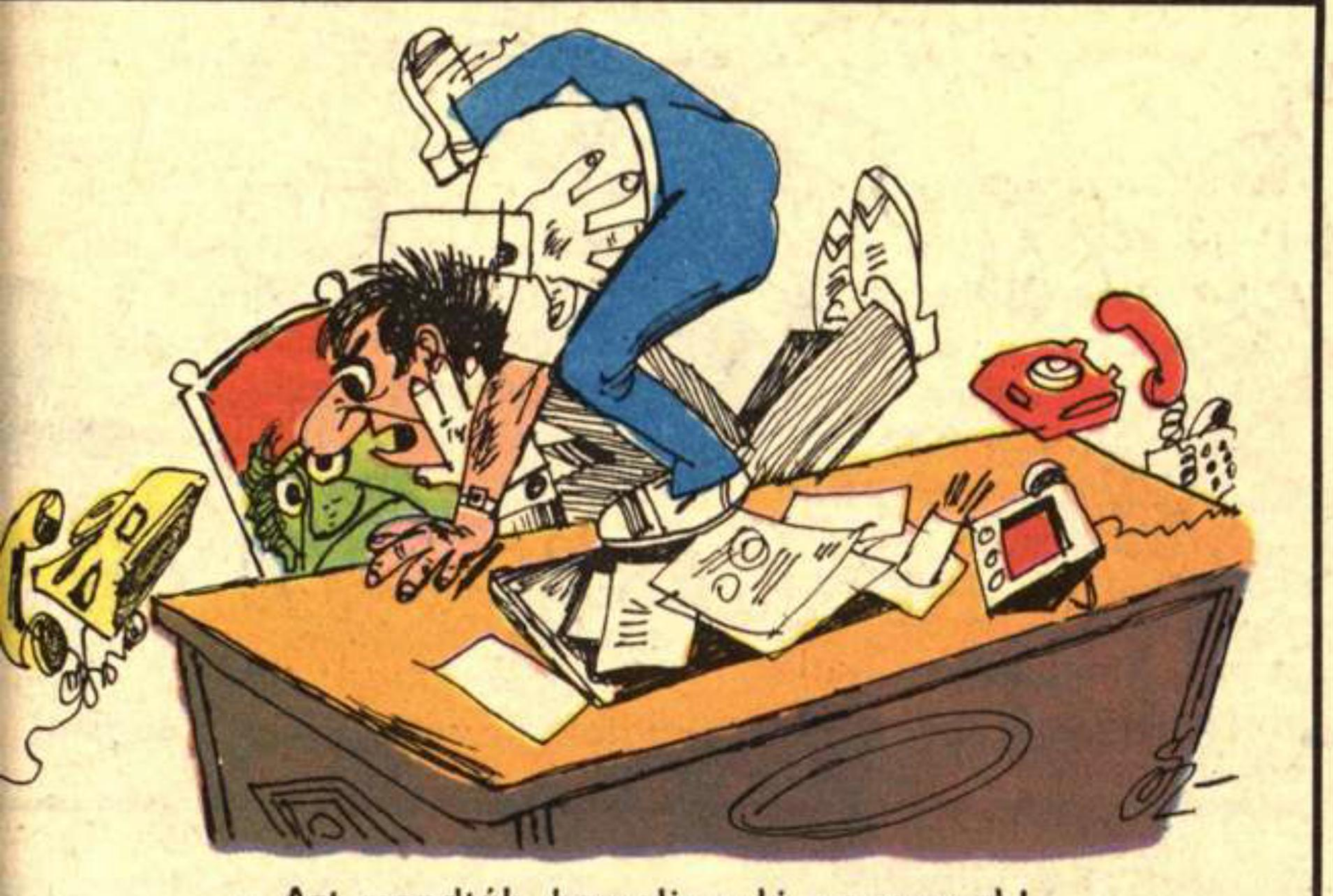
Münz András

KÍSÉRLETI STÁDIUM

– Pillanatnyilag ilyen a fekete cipőpaszta!

És most...

– Azt mondták, harcoljam ki magamnak!

NYÁRI GYAKORLATON

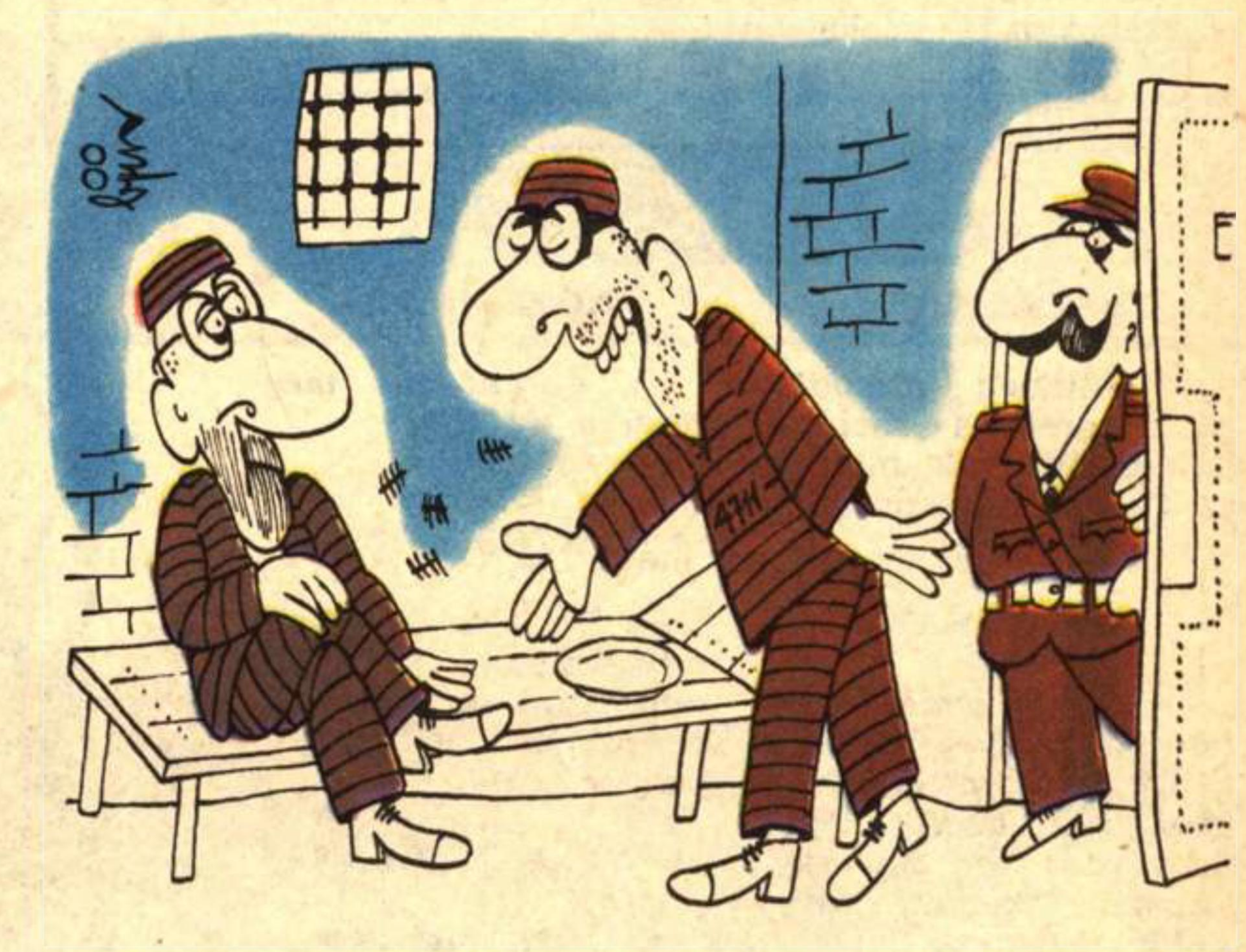

– Na, szép kis apa! Ilyen helyre viszi be a fiát!

FIATALSÁG

– Mielőtt olyan szívesen cserélnél velük, tudd meg, hogy 3500 forint a fizetésük nincs lakásuk!

– Szintén gazdasági? Szervusz, kérlek, doktor Kovács vagyok!

GALAMBOK

Ha azt mondom, szomorú dol-k történnek mostanában mifenk, elsősorban nem a meg-meg-uló, ám szigorúan tervszerű ke-tek között megvalósuló áremelé-kre gondolok. Ami igazán ag-sztó ezekben a hetekben, az az, gy a fővárosban valaki mérgezi galambokat — legutóbb például Martinelli téren találták meg bb mint félszáz madár tetemét.

A tettesek kiléte egyelőre isme-tlen, egyetlen egyesület, társa-lmi szervezet, gmk, kis- és nagy-llalat sem vállalta magára a ke-etlen cselekedeteket. Csupán egy log látszik máris biztosnak: az, gy a Martinelli tér környékén a anakvás légköre kezd eluralkod-. Mindenki gyanús, aki él és en-k szellemében korábban benső-ges viszonyban levő emberek éregetik egymást bizalmatlanul: lán éppen ő mérgezte meg a ga-mbokat?

Hogy időrendi sorrendben ha-djunk: a Martinelli térieknek ször Teknősbika néni vált gya-ssá. A már nem fiatal hölgy, aki múltban több ízben is galamb-enes kijelentésekre ragadtatta gát, szinte egyik napról a má-ra megváltozott: orvosai sze-t gyorsabban ver a pulzusa, pupillája kitágult és a légutak vizsgálatánál is figyelemre méltó változásokat észleltek.

Bár ezen változások és a galamb-ügy közötti összefüggéseket mind ez idáig nem bizonyították, ahogyan az lenni szokott, azonnal megindult a szóbeszéd. Többen azt is tudni vélték, hogy Teknősbika néni édesapja — természetesen még az átkos rendszerben — szívesen vadászott galambokra, mások viszont ennek az ellenkezőjét állították: szerintük az említett ős valóban lelőtt néha egy-egy galambot, ám ezt az illegális mozgalom megbízásából tette, mert ez volt a jel, hogy tiszta a levegő és lehet vinni a röplapot.

Még el sem oszlott a Teknősbika nénire terelődött gyanú, amikor új gyanúsított tűnt fel a Martinelli tér környékén: Hátrameneth bácsi, akit korábban mindenki kedvelt és szeretett — díjbeszedő volt és többnyire 40 forintra büntette meg az ott parkoló autók szerencsétlen gazdáit —, egy napon nem jelent meg munkahelyén. A környék okosai, különösen azok, akik már a Rózsavölgyi könyvesboltban is voltak, persze azonnal tudták, honnan fúj a szél.

— Terveket sző a galambok ellen! — terjedt a hír szájról szájra.

— Bosszút forral! — jegyezte meg valaki, ekkor még különösebb következmények nélkül.

Hátrameneth bácsi körül akkor kezdett igazán ritkulni a levegő, amikor egy hónap elteltével újból megjelent a Martinelli téren és a reá jellemző határozottsággal, mintha mi sem történt volna, tovább is büntette az autósokat.

— Úgy tesz, mintha mi sem történt volna! — suttogták az emberek, s ebben volt is valami; Hátrameneth bácsi valóban úgy tett, mintha mi sem történt volna.

Néhány nap elteltével újabb gyanúsítottakkal bővült a kör. A közelben levő húsbolt egyik eladója például a már említett Teknősbika néninek — több ember szeme láttára — nem zsíros, hanem kis híján ehető húst adott.

— Megmondtuk, hogy ezek összejátszanak — hallatszott innen is, meg onnan is. — A hentes keze is benne van a dologban.

Természetesen másokra is hamar rávetődött a gyanú árnyéka. Egy korábban népszerűségnek örvendő ügyvéd ellen például az volt a vád, hogy míg eddig a bal kezében vitte aktatáskáját, néhány napja a jobb kezével fogja azt. A 15-ös autóbusz vezetőjének pedig azt rótták fel, hogy míg régebben szeretett hirtelen fékezni, ezt a szokását mostanában igencsak mellőzi.

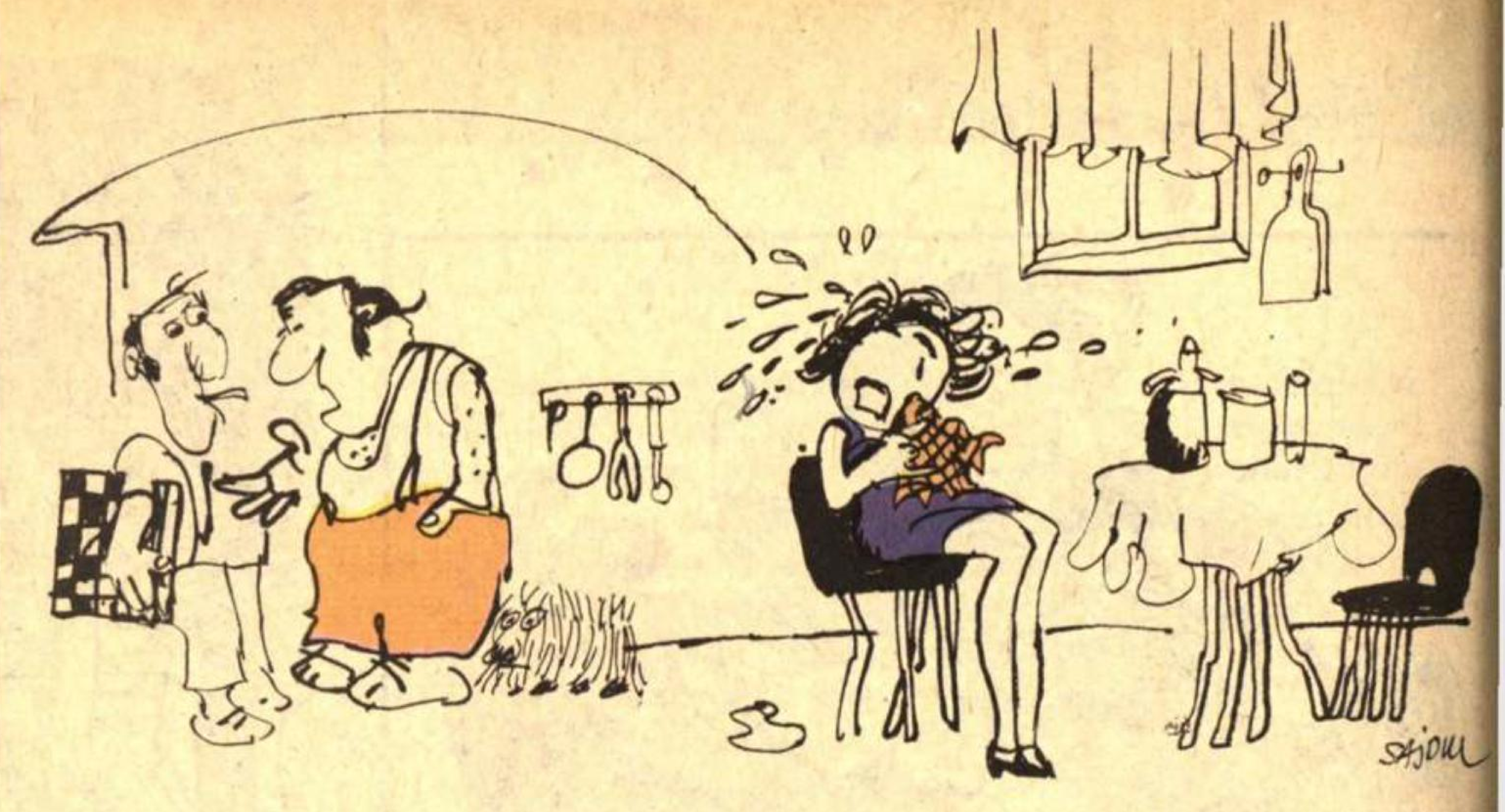
A gyanakvás légköre egyre terjedt, s az ügy odáig fajult, hogy felvetődött a gondolat: a környék tiszteletre méltó polgáraiból galambbizottságot kellene létrehozni. A bizottságnak az lenne a feladata, hogy minden részletre kiterjedően megvizsgálja a nyugtalanító galambügyet.

A galambbizottság végül mégsem jött létre, mert gondos mérlegelés után sem sikerült minden gyanún felül álló személyeket találni. A galambügyben ugyanis időközben annyira elmérgesedett a helyzet, hogy sokan már a saját ártatlanságukban is kételkedni kezdtek, olyannyira, hogy a Martinelli tér környékén ma már nem csupán a galambok mérgeződnek, de az emberek is.

Föld S. Péter

– Azért mégsem maradtunk izgalmak nélkül, hisz végigdrukkoltuk az Úttörőolimpiát!

– Te mit írtál be a brigádnaplóba? A feleségem folyton zokog, mióta olvasta!

SZILÁNKOK

VALLOMÁS

— Minden második nő szerelmes belém. Sajnos én csak mindig az elsővel találkozom.

ZÁLOGHÁZ

— *Tegnap ismét fiatal korom elsősegélynyújtó helyén, egy zálogházban jártam. A becsüs rámnézett, és azt mondta: használt, kopott, nem tudom bevenni...*

EGYETLEN GYEREK

— Egyetlen gyerek vagyok. Így aztán az idős anyámat egyedül én nem tartom el.

BÍRÓSÁGON

— *Vádlott, ön nyolc nőnek ígért házasságot és pénzt csalt ki áldozataitól. Miért tette?*

— *Egy kilencedik nő miatt, aki házasságot ígért nekem, de becsapott.*

A SZOKÁS HATALMA

— Képtelen lennék Japánban élni. Nem késnek a vonatok.

TANÁCS

— *Én csakis Brahováctól kérek tanácsot. Mindig beválik. Nincs más dolgom, csak az ellenkezőjét kell tennem.*

CIGARETTA

— Leszokom a dohányzásról, de az utolsó cigarettához jogom van. Ez a 250 ezer darab lesz az utolsó...

KÖZMONDÁS

Az ábrándozás megrontója az élet.

ÓVATOS EMBER

— Svájcban megőrzik a banktitkot. Ott fogom elhelyezni a százötven forintomat.

VENDÉGLŐBEN

— *Feri! Maga szórakozottságból már megint pontosan számol.*

ÚJSÁG

— Vettem egy teljes évfolyamot egy 1900-beli napilapból. Azokkal a hírekkel legalább nem izgatom fel magam.

MUNKAKÖZVETÍTŐ

— *Kedves ügyfél, milyen állásra gondol?*

— *Az önére?*

VIGASZ

— Mindössze hat gólon múlott, hogy nem győztünk.

SZÍNÉSZ

— *Az udvarias vastaps helyett inkább csak egy ember tapsoljon a nézőtéren, de az szívből.*

DISZKRÉCIÓ

— Számíthatok a diszkréciójára?

— Nem.

— Ezt vártam öntől. Akkor most elmesélek egy érdekes pletykát.

Galambos Szilveszter

Az Árhivatal közleménye:

NEM HÚZTUK KI A GYUFÁT!

FÜLÖP GYÖRGY:

Emlékszik még?

A PÉKMESTERRE

Lisztes fejjel futkározott,
mint óriás fehéregér...
Ma tán furcsa, de boldog volt,
ha jól sikerült a kenyér.

A VILLAMOSVEZETŐRE

Hogyha kellett, várt egy csöppet,
Nem hagyta az utast vízben,
pedig kint állt facsizmában,
a peronon, mínusz tízben

AZ ÓSZERESRE

Rokonszenves személyében
egy mecénás öltött testet.
Képzeljék, még ő fizetett,
hogy lomtalanítsa Pestet!

A BUDAI ÚRILÁNYRA

Elegáns és tartózkodó,
(bár szemében fojtott tűz volt),
és ami a mai korban
hihetetlen, néha szűz volt!

SZEMLÉLTETŐ OKTATÁS

Cs. Dobos törzsőrmester az újabb tudományos módszereket először még a Horthy-hadseregben próbálta ki. Mikor egy eligazításon kiderült, hogy a szakaszból többen is „gatyabaj"-t szedtek össze, ő vállalta magára, hogy jobb útra téríti a legénységi állományt. Kopasz fejére piros-babos kendőt kötött, mely jótékony árnyékot vetett vezes orrára és harcsabajuszára, ezavarta a bakákat a pincébe és csak egyesével jöttek fel.

— Gyere be szép legény! — mondta nekik elváltoztatott magas hangon. — Nem bánod meg!

— Nem mehetek be te rosszány, nekem inkább sportolni kell!

— így kellett, hogy válaszoljon a negkísértett, aztán siethetett viszza a pincébe, mert a törzsőrmester tízszer-hússzor megismételtette a gyakorlatot, hogy a katonáknak végképp elmenjen a kedve a kalandoktól.

Később — már főtörzsőrmesterként átkerülve az új demokratikus hadseregbe — Cs. Dobos továbbképezte magát, műszaki ismereteket is oktatott több-kevesebb sikerrel. Felettese először akkor fejezte ki a nemtetszését — a katonaságról van szó, óvatosan kell fogalmazni, nem lehet olyat írni, hogy Cs. Dobost leteltották — mikor meghallotta, hogy a főtörzs miképp magyarázza a Besarde iránytűt.

— Elvtársak, ez itten a Bézárdféle iránytű, azért hívják így, mert bé van zárva. Az iránytű kör alakú tehát háromszázhatvan fokból áll.

— Mindig ennyiből? — kérdezte egy újonc.

— Nem, ez csak az átlag, hol egy kicsivel kevesebb, hol egy kicsivel több.

Ezután a felettes fokozott figyelemmel kísérte Cs. Dobos előadásait. Egyik nap bement az előadóterembe, ahol a főtörzs oktatott és a következő látvány tárult a szeme elé: a dobogó négyfelé volt osztva, az egyik sarokban valaki hörögve mély lélegzetet vett, utána a másik sarokban egy katona négykézlábra ereszkedett, ezt követően a harmadik sarokban egy katona előhúzott egy doboz gyufából egy szálat és azt mondta, hogy: bumm! végül a negyedik sarokban egy katona jobb tenyerét a bal hóna alá helyezte és rácsapta a karját szellentést utánozva. A felettes elképedve állt meg:

— Mit csinál itt maga főtörzs elvtárs!

— Jelentem: a szemléltetően oktatok.

— Mit?

— Jelentem: a robbanómotort! — és sorra mutatta a négy fázist: szívás, sűrítés, gyújtás, kipufogás.

Cs. Dobost még az nap leváltották a beosztásából. Hogy aztán hová került: lefelé vagy felfelé? — arról nincs tudomásunk.

Moldova György

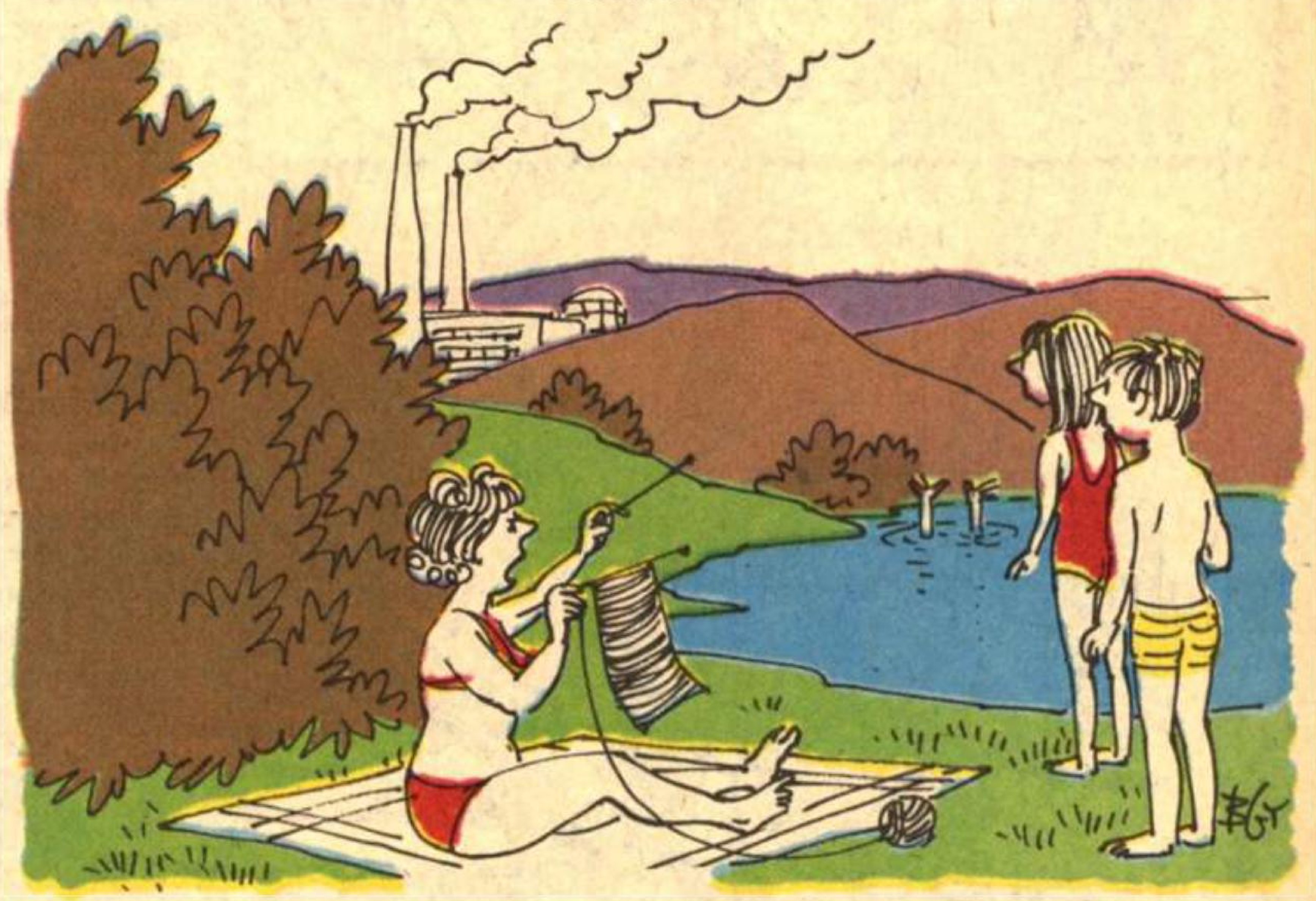
— A gyerek azzal fenyegetőzik hogy ha nem cseréljük ki az Opeljét egy BMW-re, elmegy a gazdasági rendőrségre!

— *Pincér! Miért műanyag-virágokat raknak az asztalra?*

— *Mert a törzsvendégeink zöme vegetáriánus.*

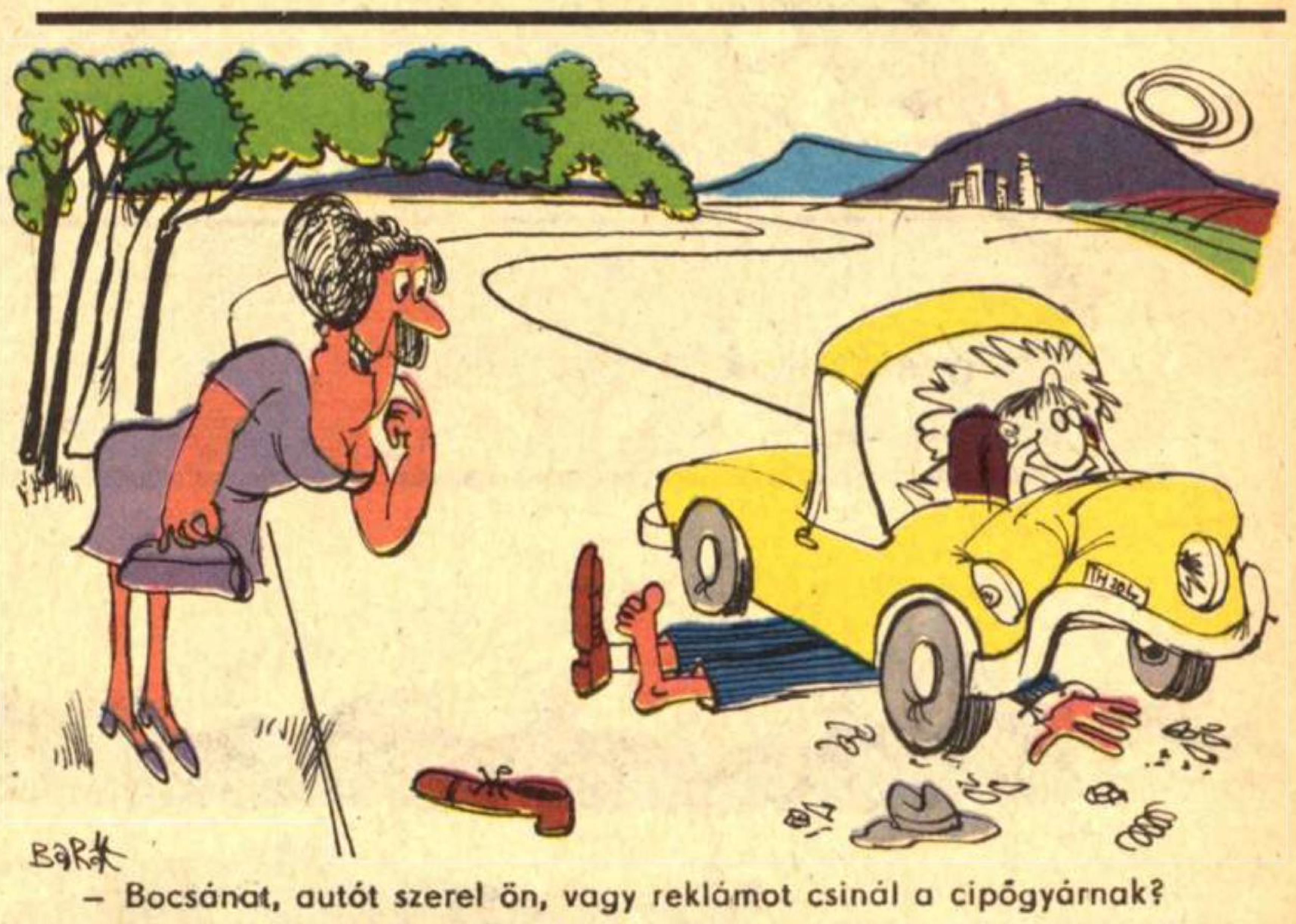
BÁNYATÓ

— Apátok sosem hazudik, ha azt mondta, tud úszni, akkor tud úszni!

MÓDOS KÖZSÉG

— Bocsánat, autót szerel ön, vagy reklámot csinál a cipőgyárnak?

Ki hisz abban, hogy hamarosan megjavul az autógumi-ellátás?

AKINEK HIÁNYZIK EGY KEREKE

GYŐRE IMRE:

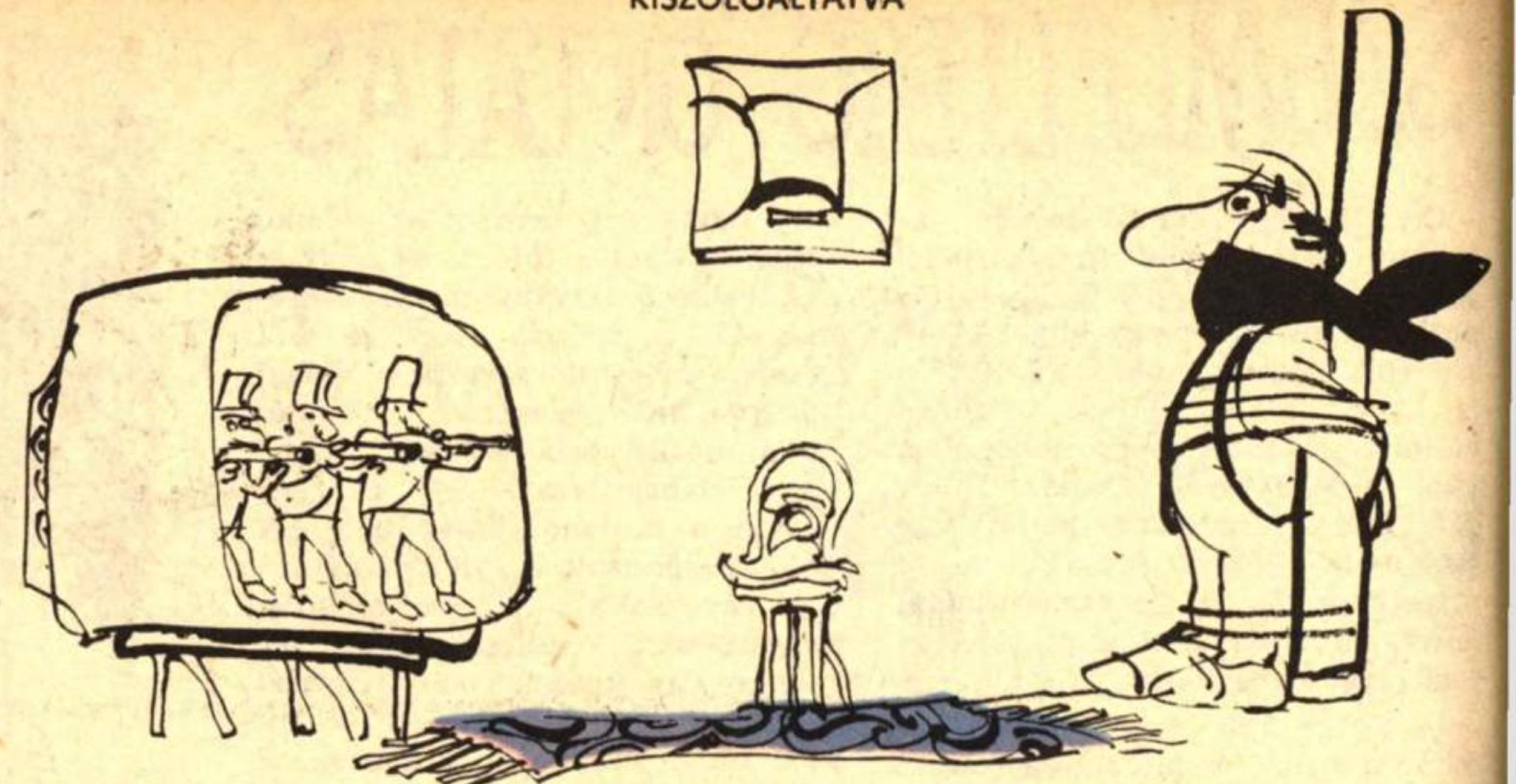
Ó

Ó, a számítógépek!
Ó, a mikroprocesszorok!
Ó, a buborékmemória!
Ó, a holográfia!
Ó, az innováció!
Ó, a kihívások!
Ó, válasz a kihívásra!
Ó, a struktúrák összessége!
Ó, a struktúrák struktúrája!
Ó, a rugalmas reagálás!
Ó, a verseny, és ó, a szabadpiac!
Ó, a kezdeményezés bátorsága!
Ó, a más-fejre-lépés öröme!
Ó, ahogy átkelsz az ingoványos réten!
Ó, a munkavállalók!
Ó, akik felbukkantak mostanában,
a munkásosztály helyett szemérmesen!
Ó, az átmeneti szemérmetesség,
mely nem nevezi ön-nevén a dolgot!
Ó, a döntési szabadság!
Ó, aki ó-t mond este, bé helyett!
Ó, élet, mely kiolthatatlan mégis,
s öklönyi kő, mindezek ellenére!

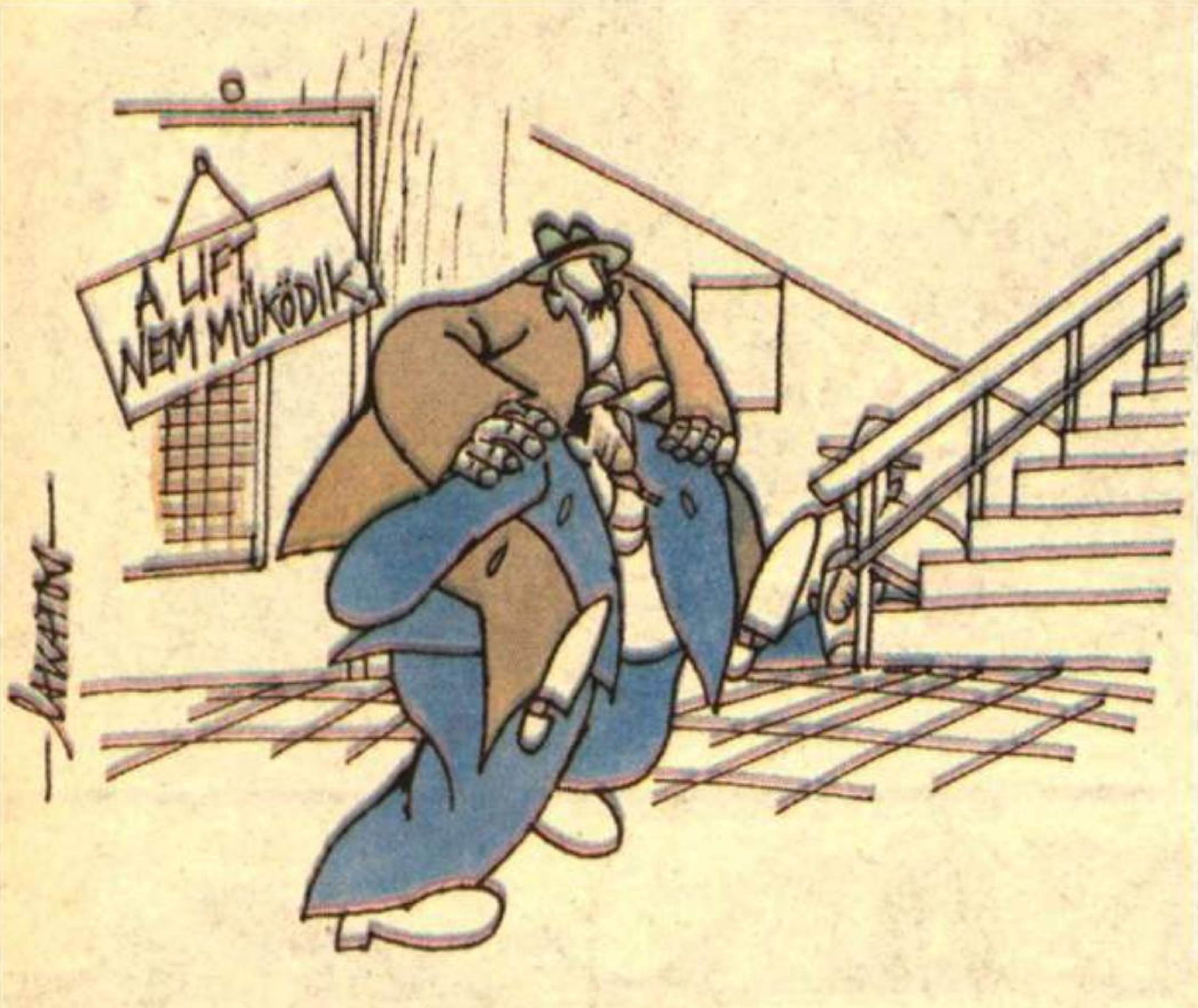

KISZOLGÁLTATVA

HÁZKEZELŐSÉG-GMK

ELŐRE A SOROZATOKÉRT

Mi, magyarok állítólag imádjuk a sorozatokat. Szerencsére van is belőlük részünk bőven. Eleget emlegetjük a Wagnert, a pokoljárásos Faustus doktort vagy a Laurent családot. Be kell ismernem, hogy a primitív többség nem áldó szavak kíséretében szokott beszélni róluk. Pedig mi magyarok tényleg nagyon szeretjük a sorozatokat. Annyira, hogy lassan már csak akkor kapcsoljuk be a tévét, ha éppen sorozat megy benne. Vagy ez csak azért van, mert valahányszor bekapcsoljuk, mindig éppen egy folytatásos megy?... Mindegy, vitathatatlan, hogy ez az ország rajong a sorozatokért. Elvégre, amint felhangzik az éppen soron következő rész zenéje, mindenki rohan a televízióhoz. Persze, ha gonoszkodni akarnék, azt is mondhatnám: na persze, hogy rohan, de miért? Hogy gyorsan kikapcsolja a készüléket, nehogy a szomszédai azt higyjék, nézi a filmet, és bolondnak vagy különcnek tartsák. De nem akarok gonoszkodni.

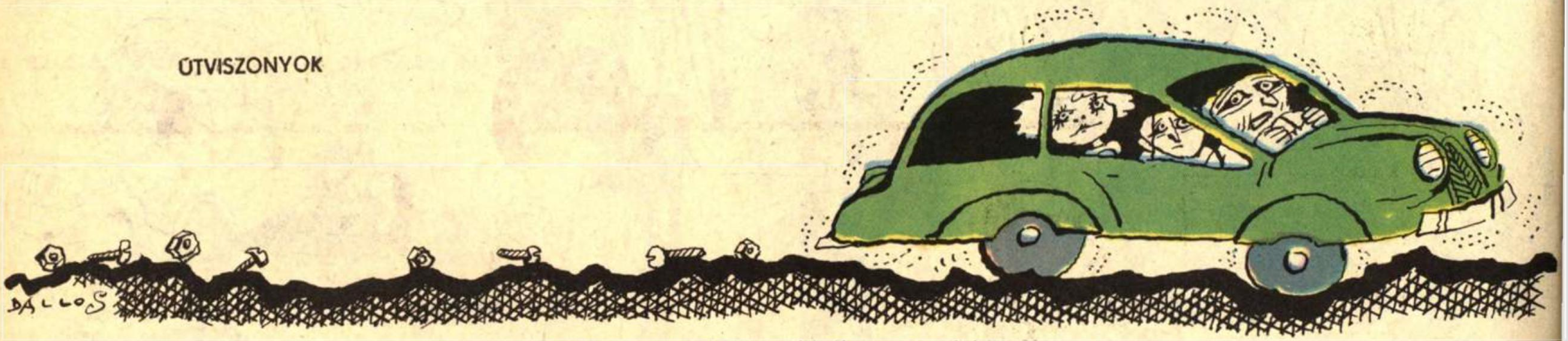
Ráadásul néhány sorozatnak még az az előnye is megvan, hogy nem kell az összes részét megnézni, egy is kitűnően elszórakoztat. Vegyük például a Nanát... Továbbmegyek, és kijelentem, hogy a magyaroknak ez még smonca, több sorozatot nekik. Például az időjárásjelentést osszák fel hét egyenlő részre, és azokat mondják el a hét különböző napjain. Így vasárnapra már mindenki elfelejti az elejét, és nem fog átkozódni, hogy a meteorológusok már megint eltájolták magukat. Vagy az esti mese. Egy modern magyar mesében úgyis annyi a cselekmény, hogy szegény gyerekeknek a harmada is elég egy estére. Ha már itt tartunk, a tévétorna is legyen folytatásos. Az első rész végén a tornászok éppen szökdécseljenek, aztán maradjanak a levegőben, és csak másnap este essenek vissza. Sőt, én már azon gondolkodom, hogy a nevemet ne a következő számban írjam-e alá... De azt talán mégse, rosszból is megárt a sok.

Nagy Zsuzsa

Az ifjú lányka bundákkal, ékszerekkel, nagy összegű készpénzzel tér vissza a balatoni nyaralásból.
— Hát ezekre hogy tettél szert? — kérdi csodálkozva az anyja.
— Helyettesítésekkel kerestem.
— Kiket helyettesítettél?
— Feleségeket, barátnőket, szeretőket...

ÚTVISZONYOK

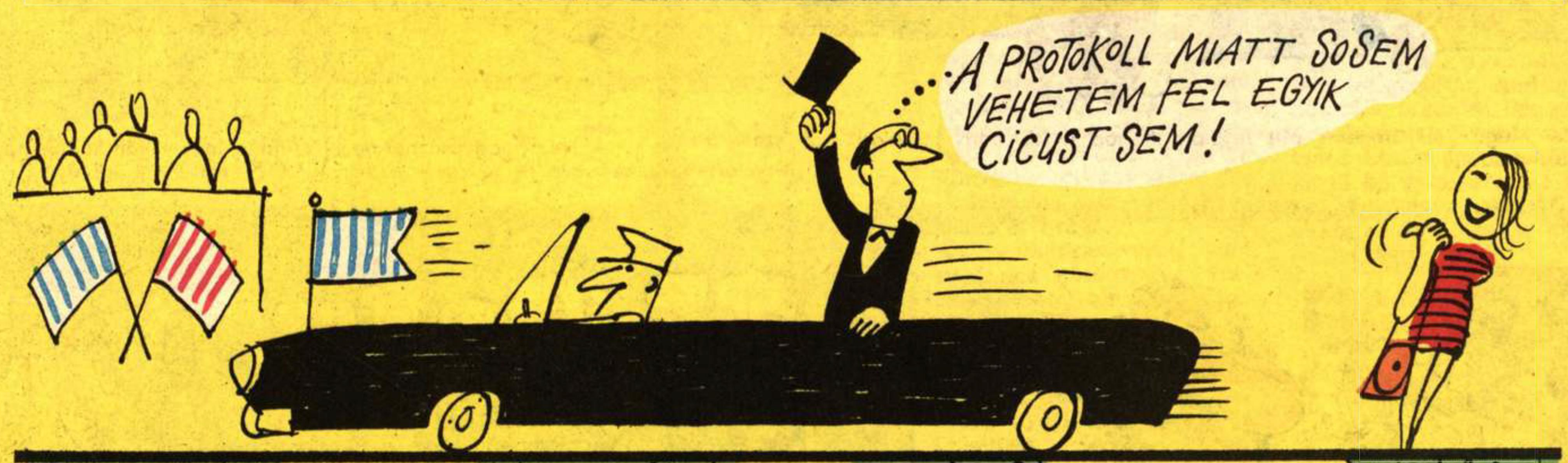
– Mire az út végére érünk, elfogy az autónk...

JAVUL A BAROMFIELLÁTÁS: A KRITIKA LEVÁGTA A BALFÁCÁNT

TÓT GYULA:

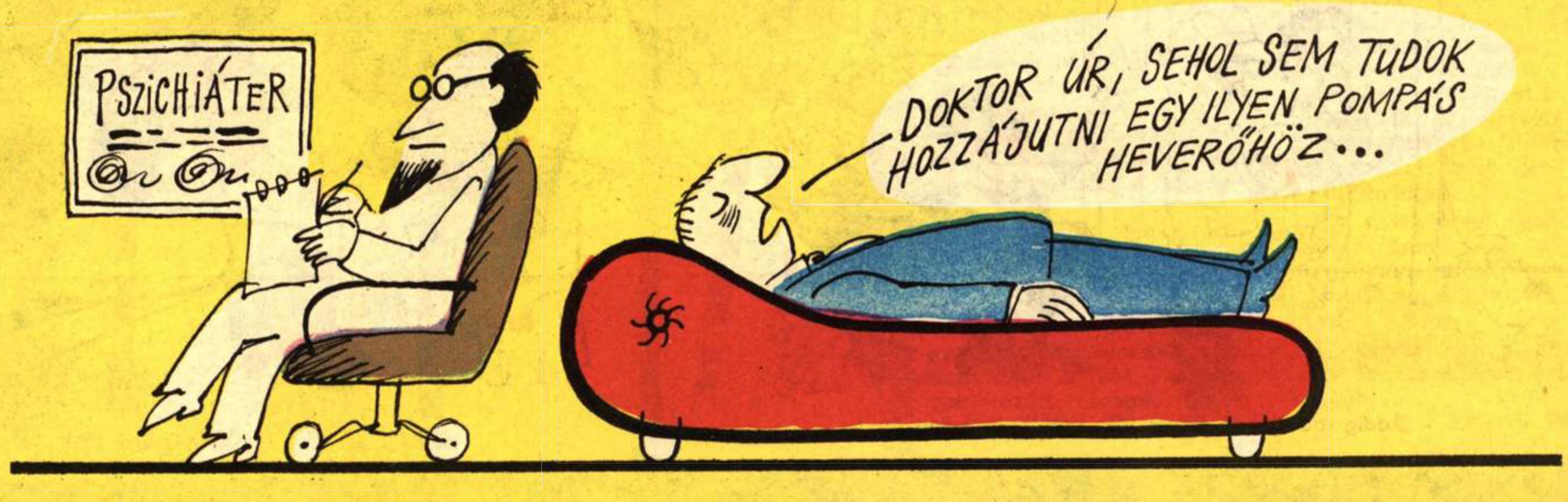
HÁTRÁNYOS HELYZETBEN

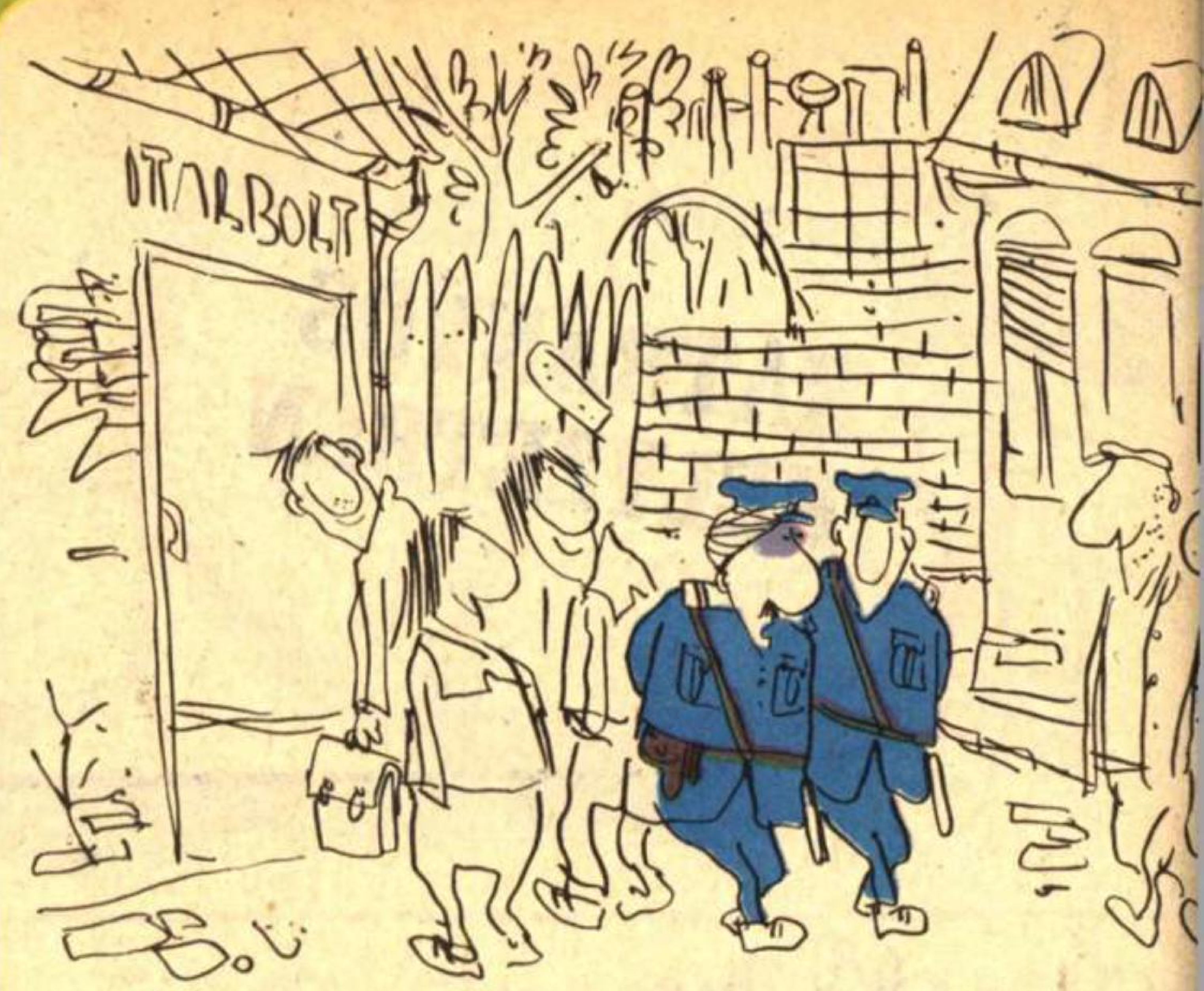

– Megőrültél öregem? Mit izgatod magad azzal, hogy leszaladt egy szem a harisnyádon?

– Nem magyarázhatom el mindenkinek külön-külön, hogy megcs csőn!

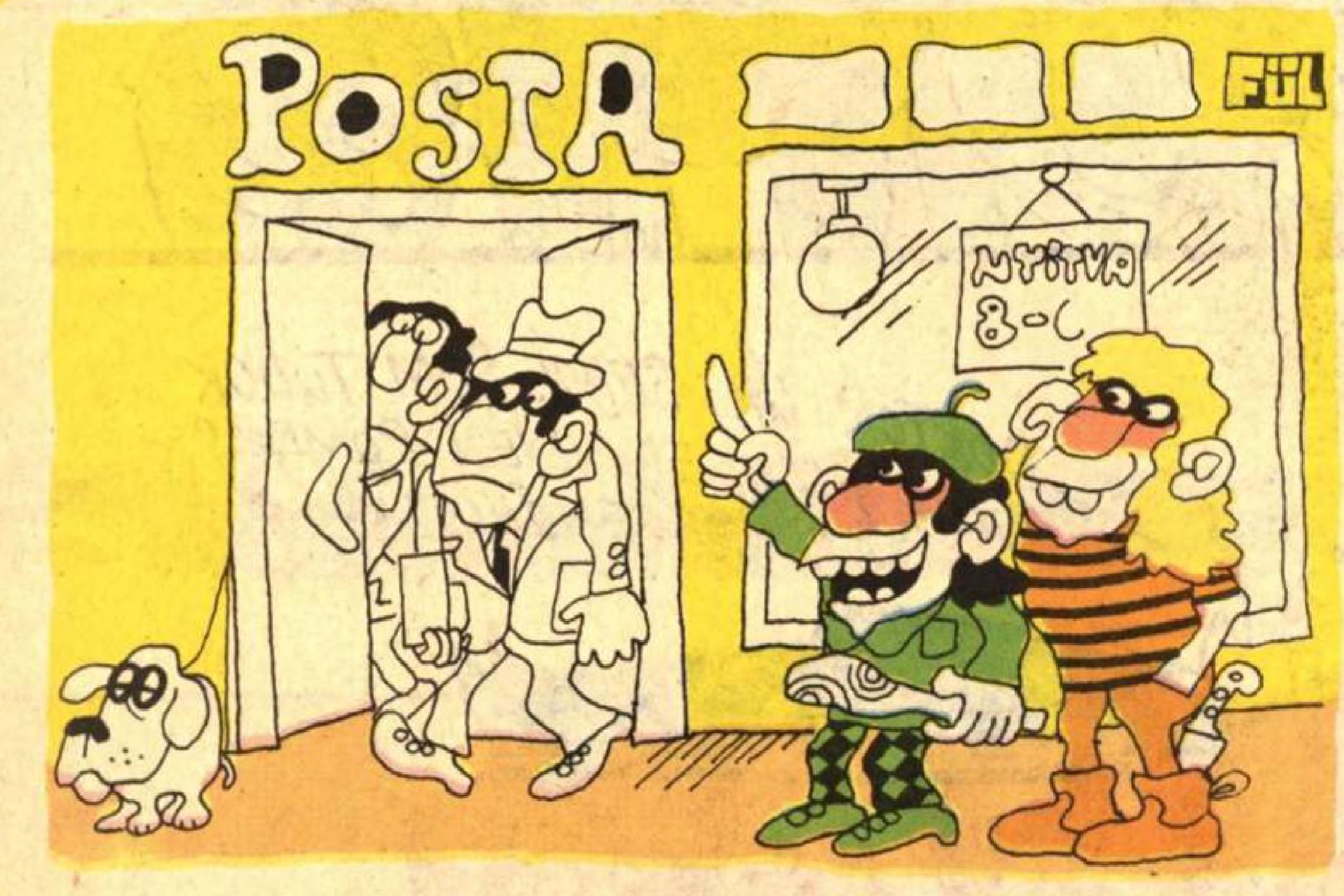

– Ha nem okoskodik, főtörzs, akkor a Rudi magát is megvédi majd a rablóktól és a markecolóktól!

KÖZBIZTONS

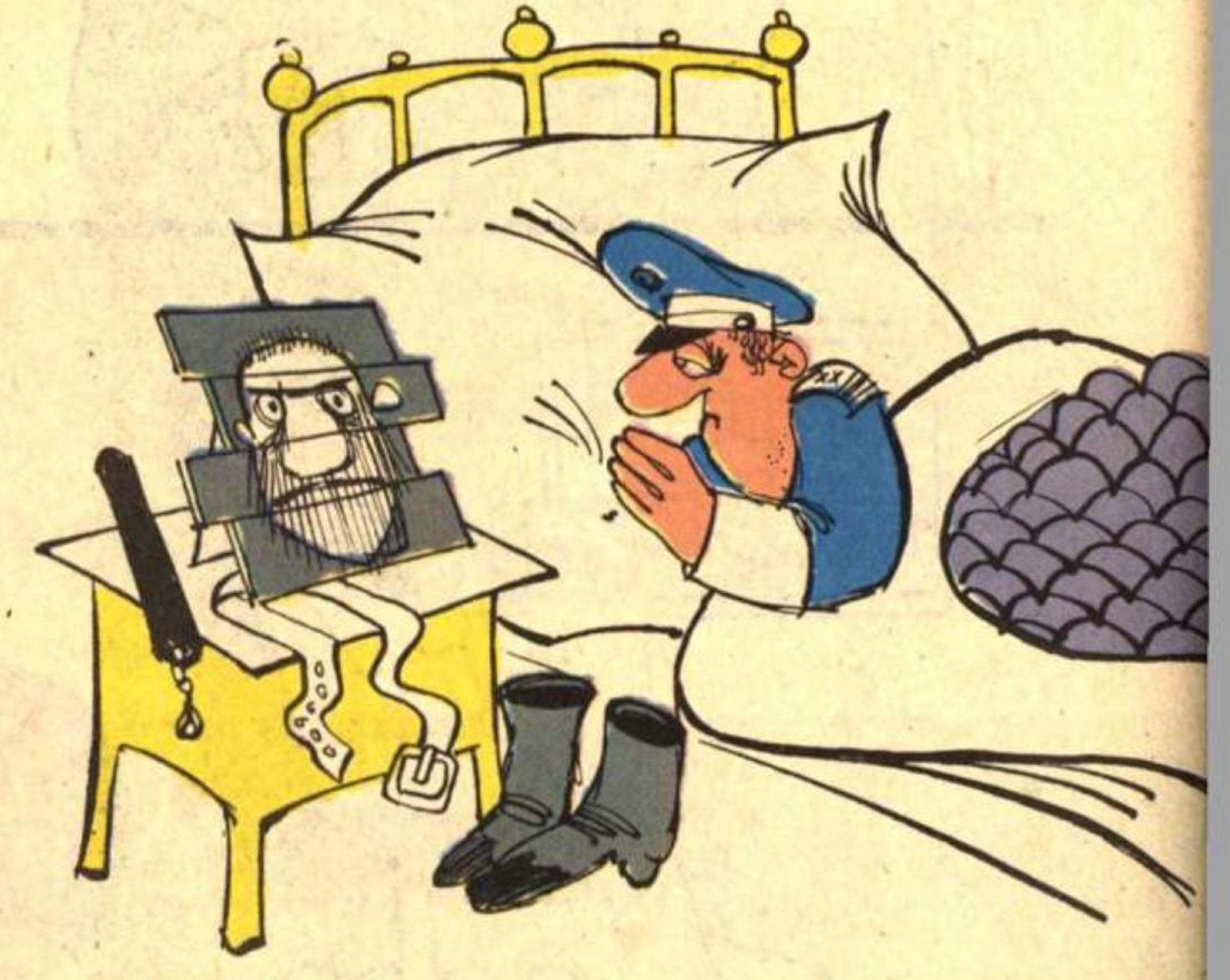

– Inkább én ütök itt, minthogy engem üssön otthon a fa

– Addig raboljuk ki, haver, míg fiatalkorúak vagyunk!

NEHÉZ KÖZÉRZET

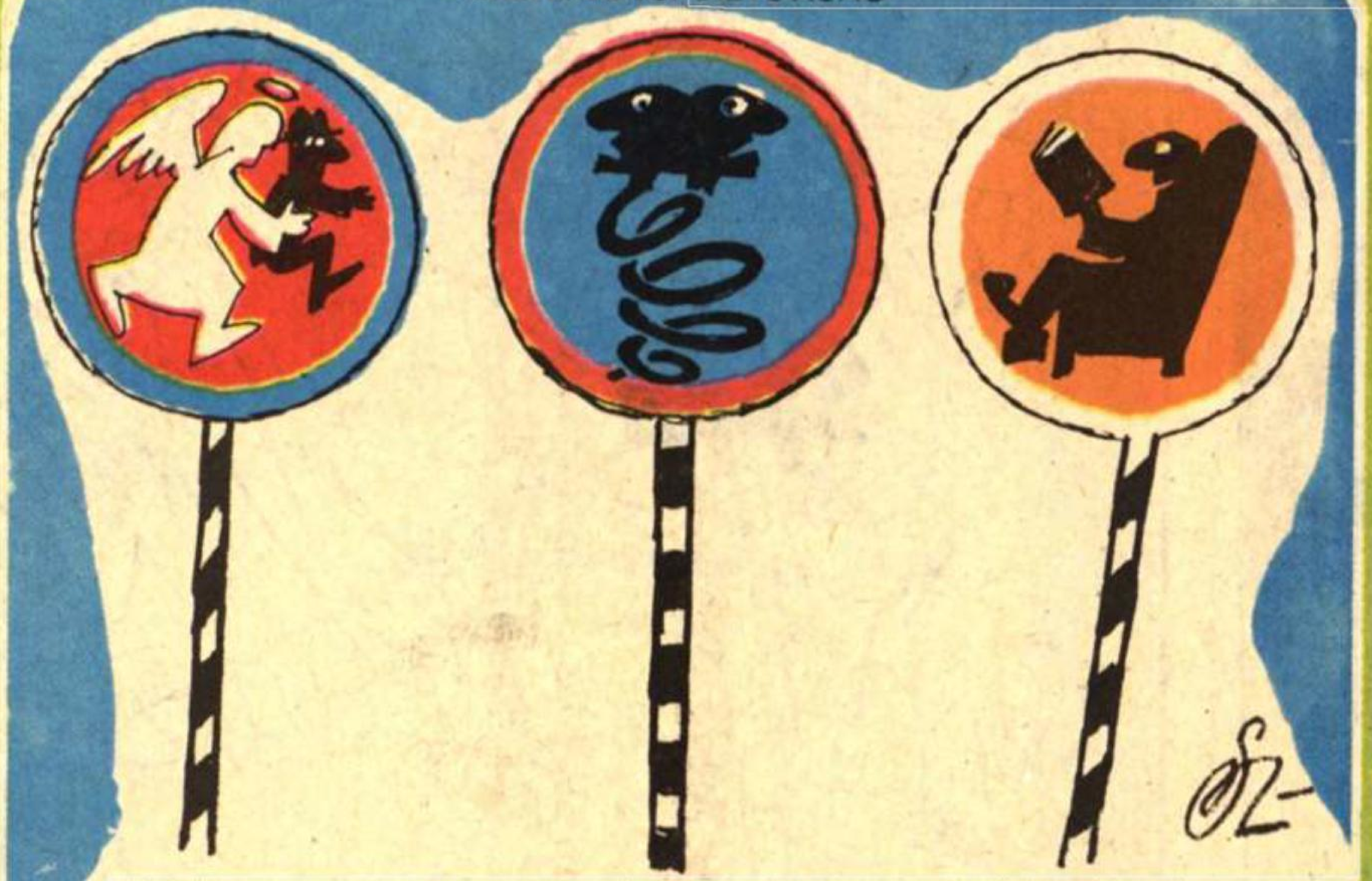

– Méghogy pénzt... Tudja, mi az, hogy pályakezdő műszaki értelmiségi?!

SÖTÉT MELLÉKUTCÁBAN

KÖZLEKEDÉSI BIZTONSÁG

Járj őrangyallal

Nézz körül

Maradj otthon

a rézharang, a vészharang...

Az illetékes bejelentette, hogy az utóbbi időben örvendetesen csökkentek nálunk az erőszakos bűncselekmények és ugyanakkor a számuk sem emelkedett különösebb mértékben, a helyzet tehát idegesítő volta ellenére is maximálisan megnyugtató.

Minthogy értek magyarul, elhatároztam, hogy magam gondoskodom személyem és vagyonom biztonságáról, mert a rendőrség sem mindig Isten. Na, nem mintha földi javak tekintetében csak a célfotó dönthetne köztem és ama Dárius között, erről szó sincs. Istenkém, az a pár kiló gyémánt és drágakő, az a néhány uborkásüvegre való násfa és kösöntyű... Hanem több tonnára rúgó cikket őrzök otthon. Saját cikkeimet. Gyújtó hatású cikkeket. Alágyújtó hatásúakat. Méghozzá éppen most, nyáridőn, amikor az önkéntes tűzoltóság két keze úgyis tele van vízzel. Arra gondoltam hát, hogy riglihúzók ellen külön riglitolókat szerződtetek, a szellőzőnyílásokat pedig befalaztatom, mert inkább száz fulladásos halál, mint egy erőszakos behatolás. Ja, és mindenhová vészcsengőket szereltetek fel. Egy ilyen vészcsengő áldás a házban. Külföldi minisztereket sem rabolnának el nyakra-főre, ha a legkisebb érintésre átható hangon visítozni kezdenének.

Elmentem hát a perpatvari Arany Kanász tészhez, mert a szocialista építés adott szakaszában kizárólag ők gyártanak nálunk vészcsengőket, persze négyzetesen, háztájiban és a jövőbe vetett hittel.

Dr. perpatvari Peripatics Géza, az elletőkovácsból lett vészcsengő-specialista lelkes szavakkal ecsetelte előttem az „Antidühring" márkajelű gyártmányuk páratlan előnyeit.

— Uram — mondta —, akárki közeledjék is az ön ajtajához, Antidühring ordítani kezd, mint a fába szorult féreg. Antidühring felrobban, zihál, harákol, kitör és elsöpör. Uram, szerelje fel az Antidühringet. Egy kísérlet önt is meggyőzi.

Felszereltem.

Meggyőzött.

Egész napi lázas semmittevés után késő éjszaka vonszoltam haza bágyadt lényemet a szerkesztőségből. Tétova kezem hervadó liliomként hullt a kilincsre.

És akkor kitört a Stromboli. Az Etna. A Popocatepetl. Tengerrengés támadt és a szökőár csatahajók százait vetette partra. Szívszaggató reccsenéssel szakadt ketté a föld, s a lángok között városok tűntek el földöntúli dübörgéssel.

Páncélos hadosztályok dübörögtek át rémes csattogással kehes bádogból készült hidakon s a kénköves istennyilát hajigáló fellegek között elátkozott lelkek légiói jajongtak.

Megszólalt az Antidühring.

Állítólag a lakásban is felfigyeltek rá. A kis Bunkó egyetlen mozdulattal röppent fel habfehér ágyikójából a csillár tetejére. A nagymuttert szájon át kellett lélegeztetni, ami gondolatnak is rémes, Bretsnejder úr pedig szörnyű vonyítások között kezdte köröskörül kergetni a saját farkát, holott az ilyesmi még akkor is gusztustalan, ha az ember bernáthegyi.

Én persze mindezt csak szavahihető szemtanúk elbeszélése alapján rekonstruálhattam. Antidühring első hangjára ugyanis reflexmozdulattal a szívemhez kapni és az önkívület tarka birodalmába menekülni egyetlen pillanat műve volt. Ott hevertem sápadtan és patétikusan a saját küszöbömön, szívemből gyilkos spádé módjára meredt ki a vészcsengő istentelen lármája.

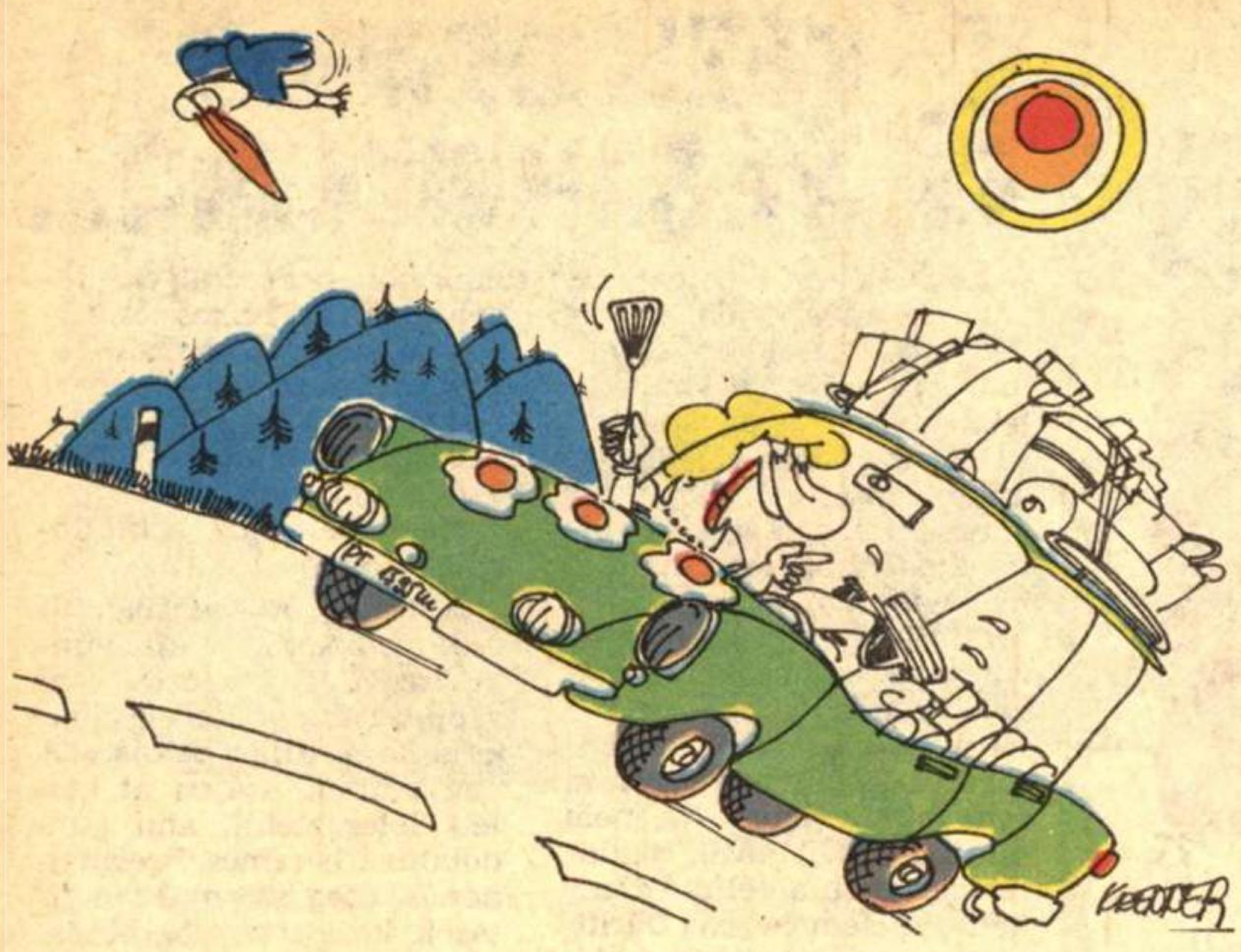
Amit viszont harminc esztendő vad gyűlölete nem érhetett el, Antidühring egy pillanat alatt véghezvitte. Összehozta, közös táborba gyűjtötte a ház lakóit. Sembehler bácsi, Zahorác nyanya, az Ordas lányok, a teljes Csipetke család gatyás, hajcsavaros, fogatlan és hálóinges angyalok seregeként bújt elő az odvából és nagy, szent egyetértéssel szidta az anyámistenit. Amikor Remenár néni a fejemet kezdte klopfolni egy sodrófával, én már döntöttem. Pitymaltalkor le is szereltem az Antidühringet.

És másképpen gondoskodtam személyem, vagyonom biztonságáról. Egy táblát akasztottam ki az ajtóra:

— Kérem a betörőket, hogy szíveskedjenek erősen kopogni...

Peterdi Pál

KÁNIKULA

– Még egy emelkedő és kész a tükörtojás, Dezső!

– Mindenki az én vendégem! Gyesen vagyok!

BAKI BAKI-HÁTÁN

Napihír egy angliai bankrablóról: az *„álarcos”* rabló berontott egy bankba, és... bankókat követelt”. Amikor a tisztviselő egy előre odakészített, papírral tömött pénzeszsákot nyújtott át neki, a támadó *„sugárzó arccal* rohant el »zsákmányával«”.

Alighanem foszforeszkáló maszk lehetett rajta.

●

Egy bizonyos T...-ről olvasom egy nemrég megjelent könyvben: „Otthonosan érezte magát a kubaiak között. Ugyanabban hittek, *azonos volt szakmai tehetségük, amely ugyan kissé elmaradt T...-é mellett...”*

Vagyis T...-nek meg a kubaiaknak a tehetsége azonos volt, de T...-é egy kissé azonosabb.

●

Képes hetilapunk rejtvényszövege szerint Tóth Árpád az alábbi sorokat írta Arany János emlékezetére:

Ó, költőnk! Jajjá feketül a szó,
Mit ünnepedre piros dalba fontunk,
A szárnyas ige tört s akadozó:
Sóhaj a szünjelünk, s könnycsepp a poharunk!

Az még csak hagyján (bár nem épp helyeslendő), hogy ismeretlen kéz mai írásmód szerint gyúrta át a költő szavait, de hogy épp a rímet vegye el valaki szegény Tóth Árpádtól! S vele az értelmet! (A „poharunk” szó helyett ugyanis — kell-e mondanom? — *„pontunk”* áll az eredetiben.)

Nos, *pont* ez az a csepp, amely már kicsordul ama bizonyos pohárból.

●

Egy, az ifjúságnak szóló magyar történelmi műben olvassuk Vak Béláról: „A királyt négy egészséges, szép fiúgyermekkel ajándékozta meg felesége, Ilona királyné, *a vak király szeme fénye.”*

Megmondom a szerzőnek *szemtől szembe:* zavarban vagyok. Most akkor szerette a vak király azt az asszonyt, vagy nem szerette?

●

„Roland Garros teniszversenyt már 1889-ben is rendeztek Párizsban” — hallom a tévéből.

A Roland Garros nevű pilóta, akiről az 1927-ben épült párizsi teniszstadiont elnevezték, 1888-ban született és 1918-ban halt meg. Vagy-is a múlt századvég teniszversenyeinek rendezői látnokok lehettek, ha egy hátulgombolós csecsemőről neveztek el versenyt.

●

Egy nyelvészkedő hírlapíró vitacikkéből: „Valóban: miért *shop* az üzlet?... Az idegen szavak elleni harc napjainkban főleg az *angol* szavak ellen folyik; nem árt rámutatni, hogy *ez utóbbiak latin eredetűek.”*

Megejtő érvelés. Mindazonáltal nem árt rámutatni, hogy mellesleg — enyhén szólva — csacskaság. Úgy látszik, a cikkíró még nem hallott az angol szavaknak ama roppant tömegéről, amely nem latin, hanem *szász* (lásd: „shop”) vagy egyéb eredetű. Nem minden angol kifejezés indult az ókori Latiumból útjára, hogy némi brit mandínerrel a pesti Belvárosban kössön ki!

(Utóirat: a „mandíner” szó *nem* latin eredetű.)

●

Rezesbanda a képernyőn. Áll a focipálya közepén és játszik: püff-tarárá, püff-tarárá. Mire a sportriporter: „Vajon hány *koreográfus* dolgozhat e zenekar keze alá?”

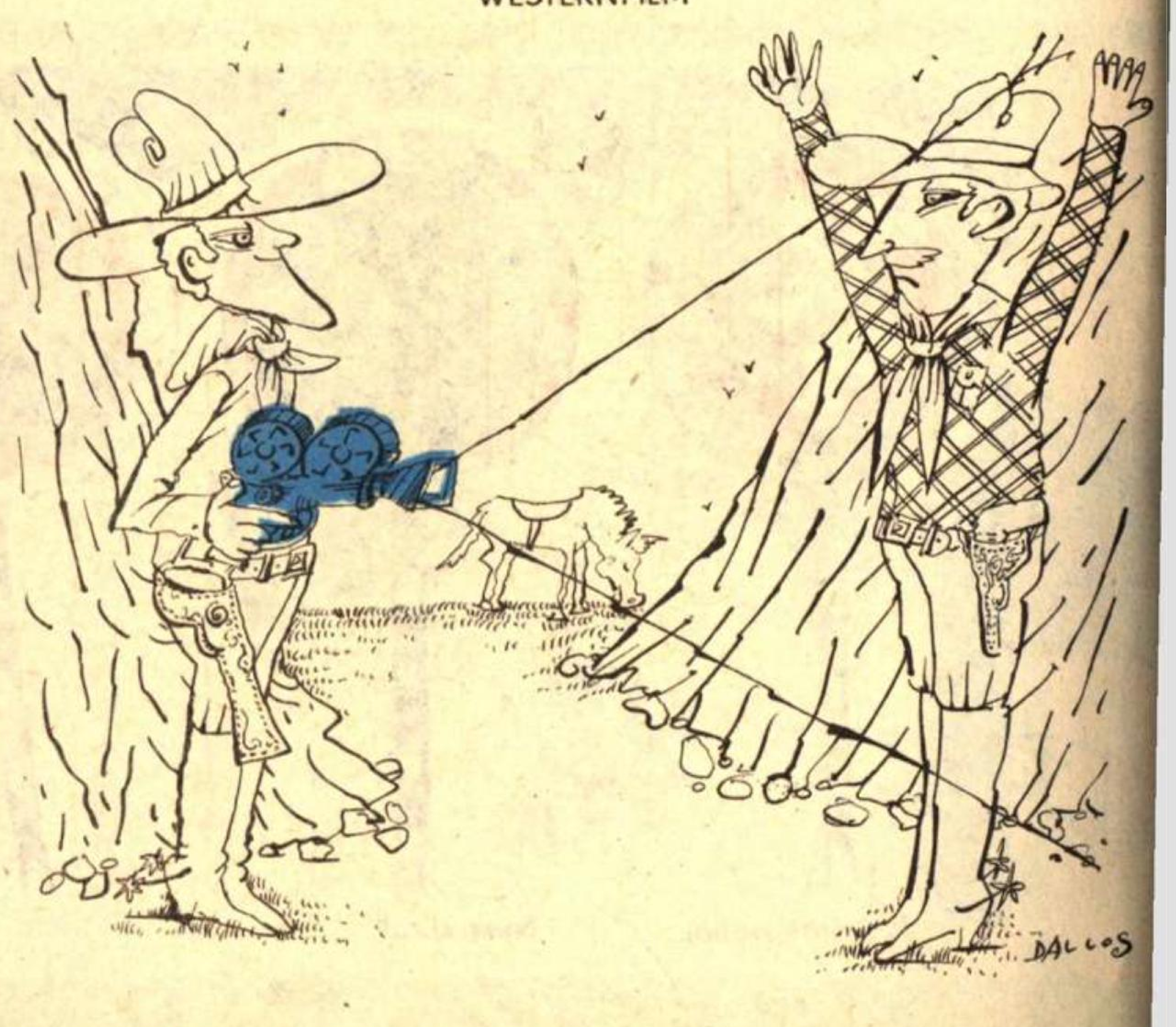
Tekintve, hogy a koreográfusok jobbára *láb alá* dolgoznak, a jelen esetben csupán egyetlen koreográfust látok: magát a riportert. Tőle táncolnak az idegeim.

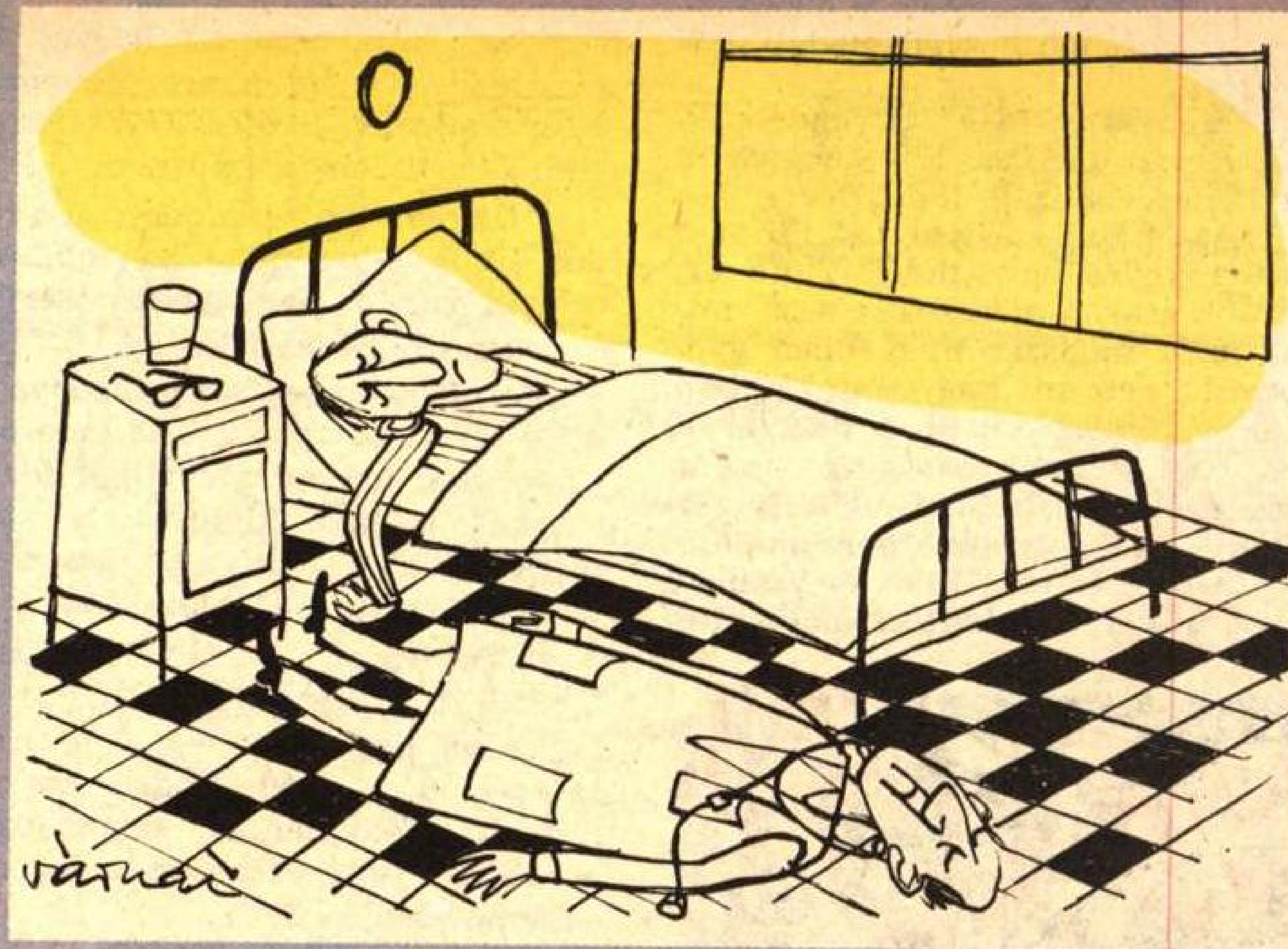
Timár György

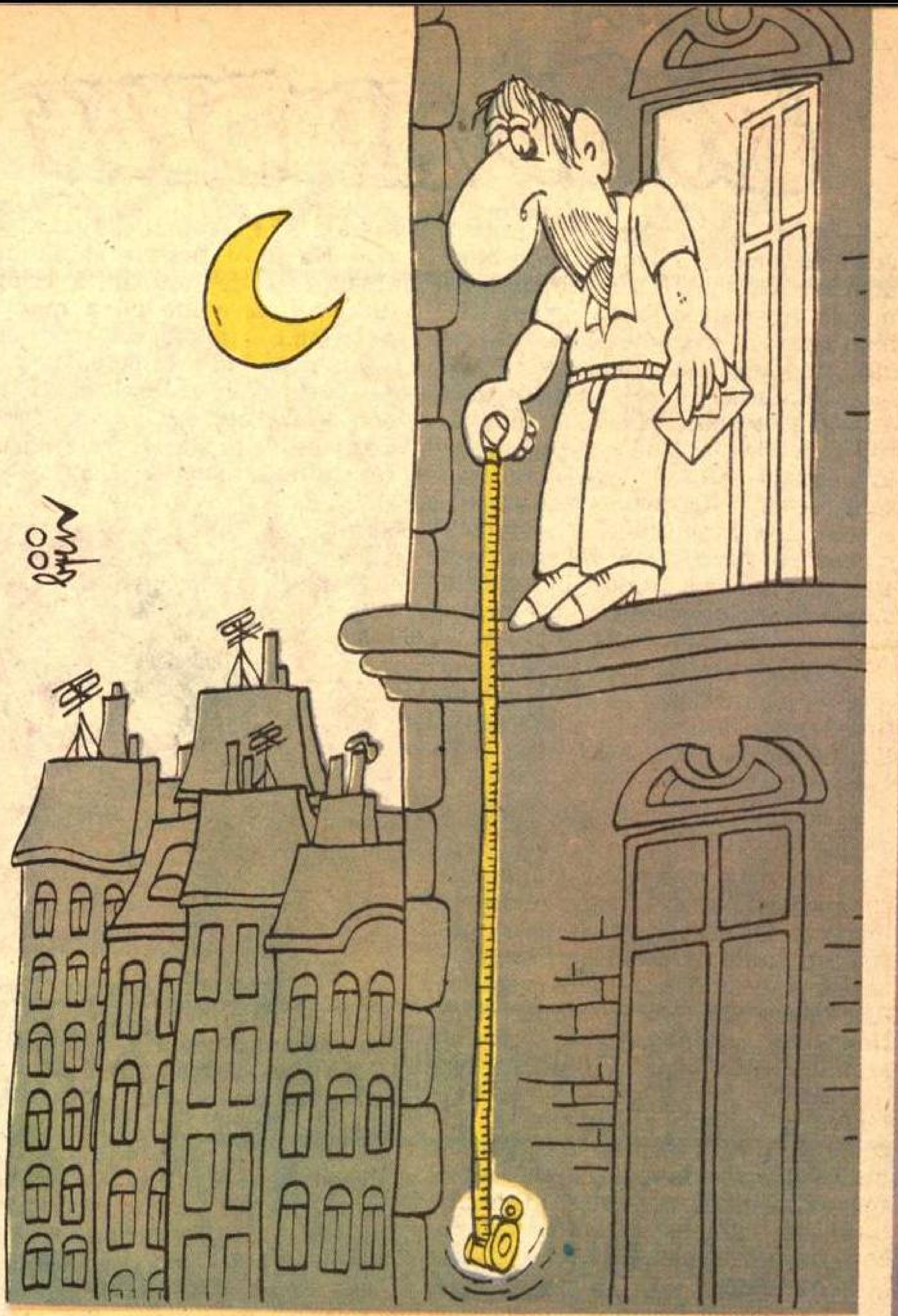

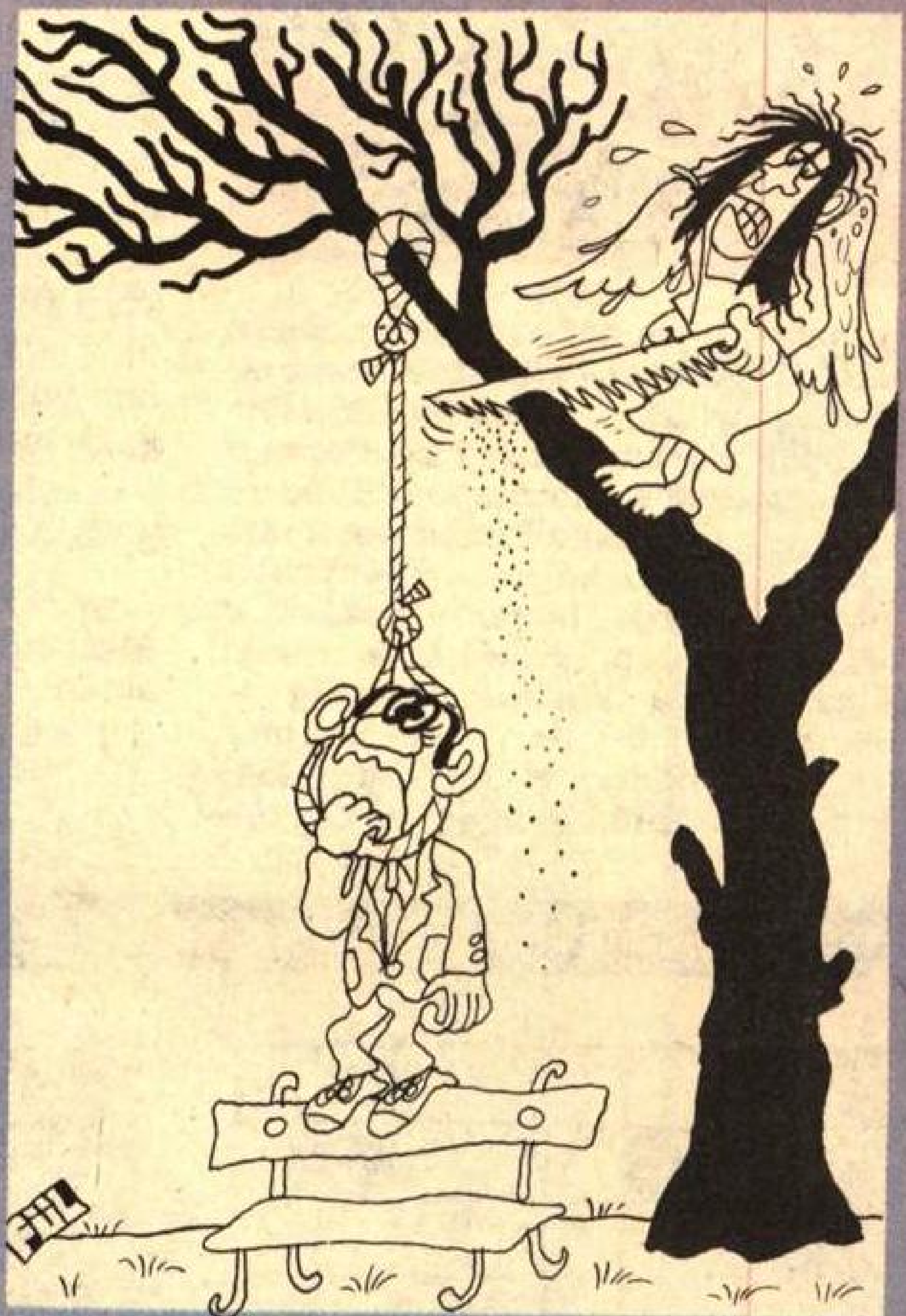
– Maga folyton csak az egyéni panaszaival nyavalyog, ahelyett, hogy valami közérdekű bejelentést tenne...

WESTERNFILM

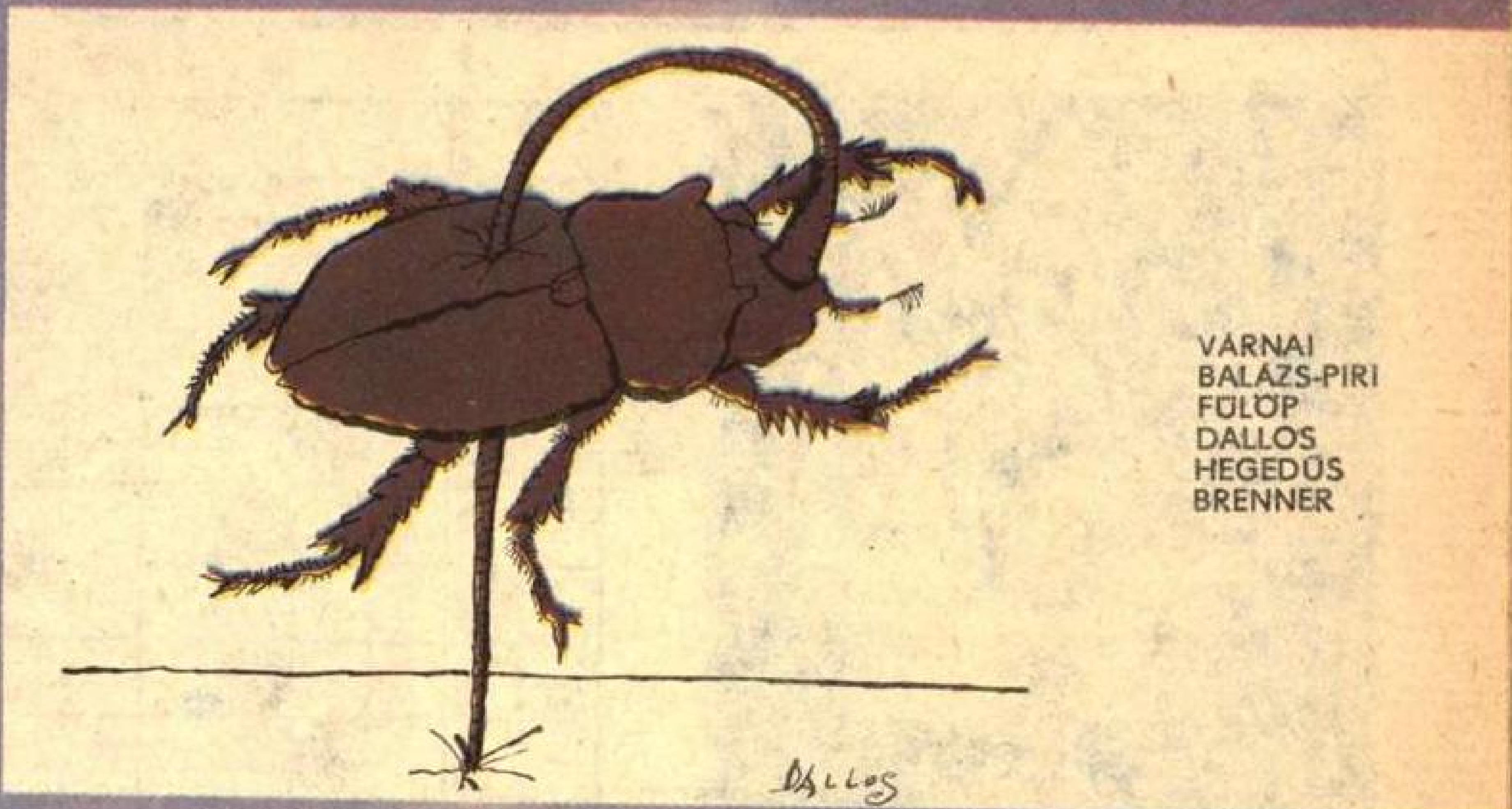

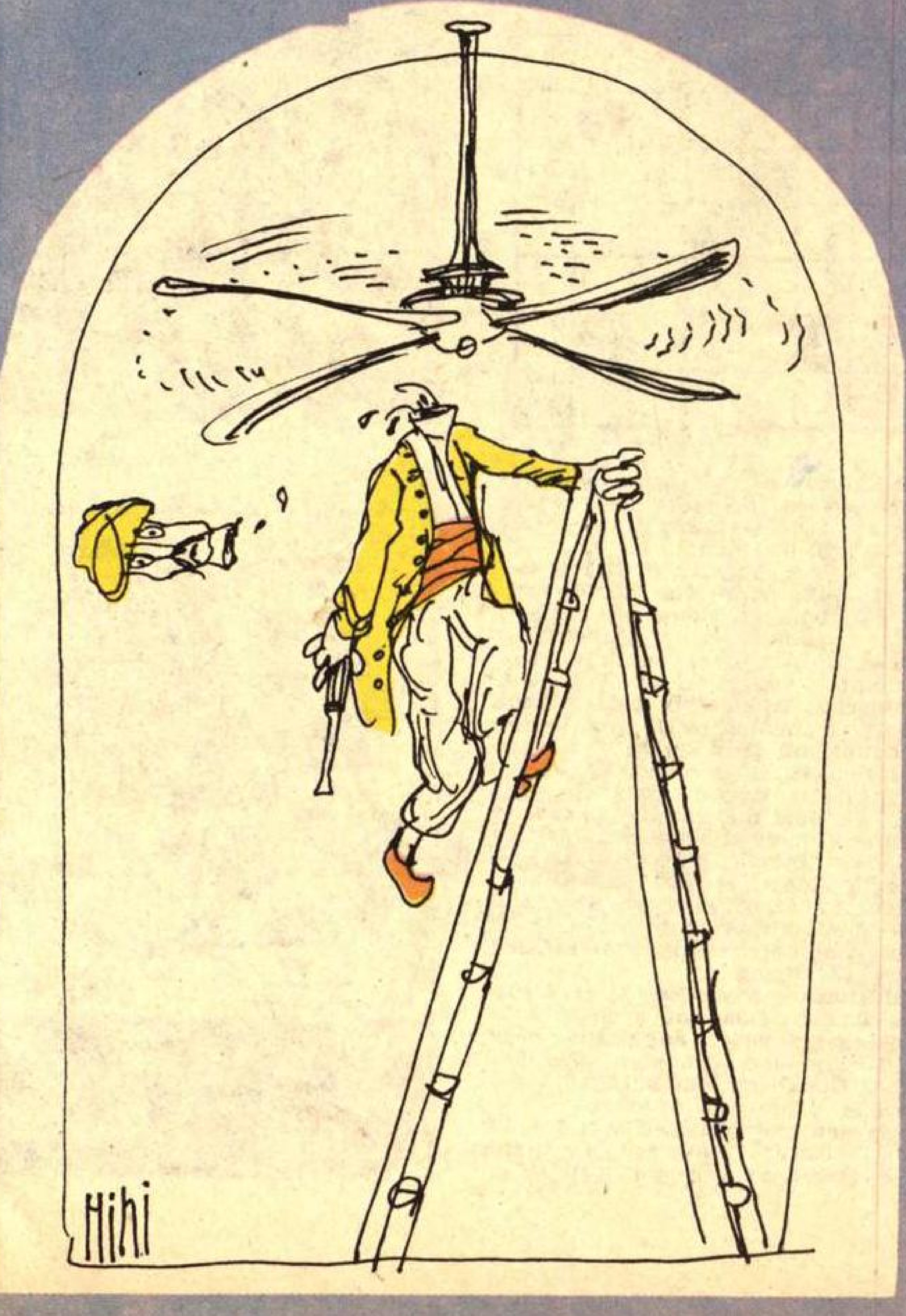

exit

VÁRNAI
BALÁZS-PIRI
FÜLÖP
DALLOS
HEGEDŰS
BRENNER

SVÉD MODELL

— Nos — kérdezte izgatottan Jörn Björnson, a svéd királyi akadémia szexológiai szekciójának elnöke a hivatali szobába belépő különbizottság vezetőjétől, a nordikus szépségű fiatalasszonytól, Ulla Ullmanntól —, már megint svédebbek akarnak lenni a magyarok a svédeknél? Akkor sem lehetett tudni — tette hozzá magyarázólag — amikor bevezették a svédasztalt, hogy az mitől roskadozik jobban: a korlátlanul fogyasztható finom falatoktól vagy azoktól, akik megtáltosodva vetették rá magukat.

— Küldetésünk fényes sikerrel járt — jelentette a szépasszony. — Büszkeség töltheti el minden svéd keblét, hogy azt a modellt a magyarok rólunk nevezték el.

— Személyesen győződtek meg a modell mibenlétéről?

— De még mennyire. Budapestre érkezésünk után egy félórával már ott ültünk az egyik mozi nézőterén, ahol a magyar filmgyártás erre a nyárra rendelt vígjátékát vetítették. Az a címe, hogy Házasság szabadnappal. Abból szemléletesen megtanulható, hogy a lankadni látszó házasélet élénkítésére a legjobb recept, ha a házasfelek megegyeznek: mindketten heti két szabadnapot kapnak egymástól, amikor is közös otthonukban este nyolcig szabadon választott szerelmi partnerükkel kedvükre szórakozhatnak. Ez aztán segít hosszú időre megszilárdítani a házassági köteléket. Logikus, nemde?

— Na jó — firtatta az akadémia elnöke —, de honnan a csudából juthatott ez a modell a magyarok birtokába, amikor mi még egyáltalán nem hallottunk róla?

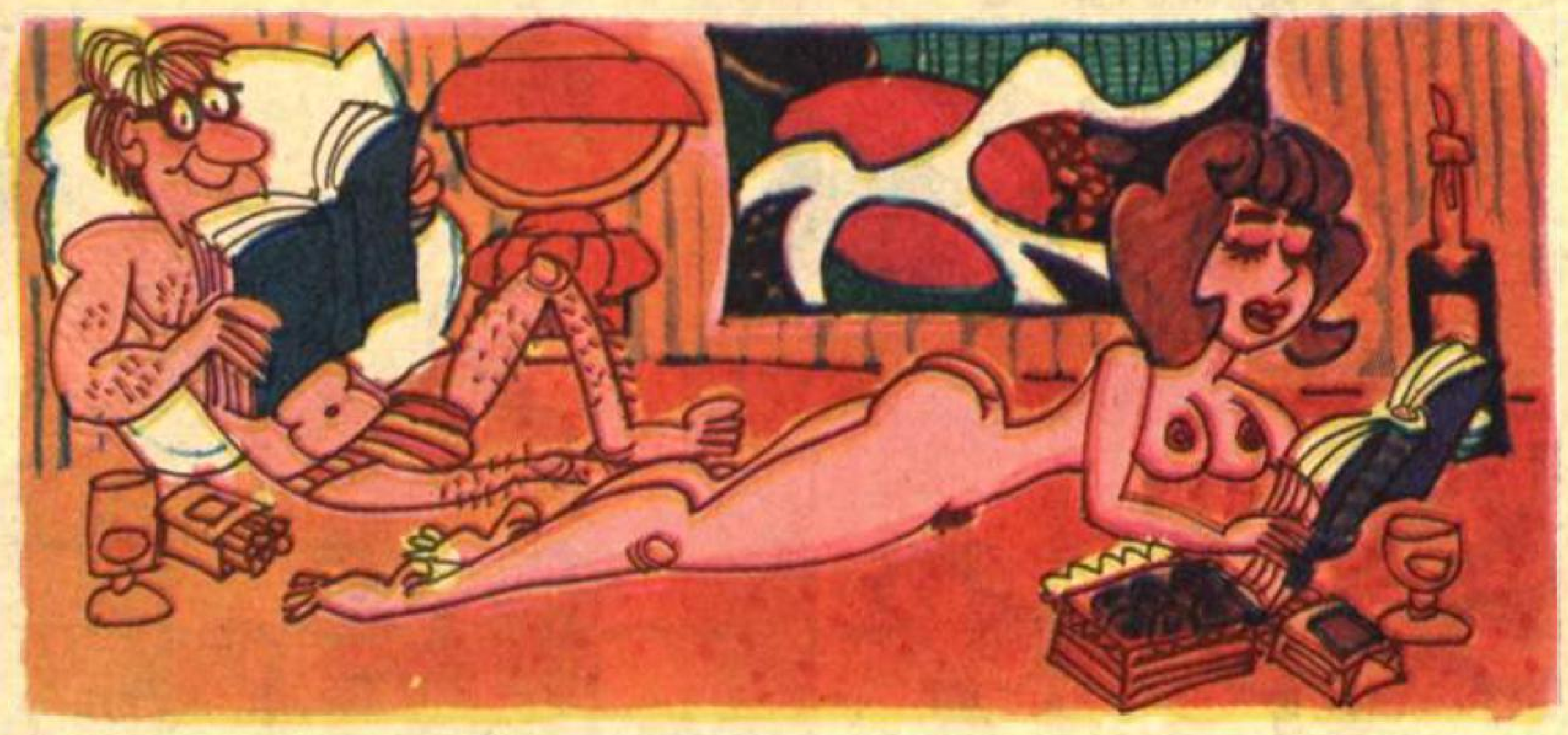
— Magyar tudóstársaink körében kialakult egy olyan feltevés, hogy esetleg XII. Károly svéd király ültette el náluk a modell gondolatát 1714-ben, amikor Törökországból hazajövet egy éjszakára megpihent Pesten a mai Irányi és Váci utca sarkán, ahol is az eseményt emléktábla örökíti meg. Mások viszont erősen vitatják ezt az elméletet, arra hivatkozva, hogy ilyesmihez egy éjszaka kevés, kiváltképp, ha valaki előtte és utána egy napot feszített vágtában lóháton tölt.

— Ennél sokkal fontosabb, hogy átment-e már a köztudatba a magyarok körében a svéd modell előnye?

— Hogy átment-e? Örvendetesen terjed országszerte. Egyesek ugyan az ilyen legalizált lehetőségnél izgalmasabbnak tartják a tilosban történő édes együttléteket, de ezt inkább csak a megszokás teszi, mivel az a módszer mélyebben gyökerezik nemzeti hagyományaikban.

— Különösek ezek a magyarok.

— Tanulmányozásaink során más érdekes jelenségre is felfigyeltünk — folytatta beszámolóját csillogó szemmel Ulla. — Vannak, akik a svéd modellben előbb megrülnek ki, mint az erre a célra rendelkezésükre álló lakáshasználati kapacitás. Ám ezt az időt sem hagyják kárbaveszni. Ilyenkor más tevékenységbe kezdenek. Például verseket olvasnak kettesben, majd elbeszéléseket, később regénytrilógiát. A páros lemezhallgatást is beiktatják a programjukba a kislemezektől a Wagner-operákig és Beethoven összes szimfóniájáig. Habár mindezt igyekeznek titokban cselekedni, a magyar közművelődés szakemberei irigykedve szemlélik. Ők ilyen eredményeket a legnagyobb erőfeszítések árán sem igen tudnak felmutatni.

— Úgy látszik — tűnődött el a tudós elnök —, a komplex módszereknek van a legnagyobb sikerük.

— Hogy ez mennyire igaz — lelkendezett Ulla —, arra bizonyság, hogy olyan partnerekre is bukkantunk, akik a svéd modellből fennmaradt szabad idejüket a svéd modellről szóló doktori disszertációjuk megírására fordították.

— De vajon — ráncolta össze homlokát aggodalmasan Jörn Björnson professzor —, nem távolodik-e el a svéd modell eredeti rendeltetésétől, ha azt nagyobbára a szellemi teljesítőképesség fokozására használják fel?

— Szűk látókörű megközelítés lenne ez a svéd modellnek. Hát hol és mikor engedik meg a házasélet normális hétköznapjai a műveltség ilyen fokú gyarapítását? Méghozzá szervezett formában. Majdhogynem mozgalomszerűen. Javaslom is, hogy készítsen róla a svéd filmgyártás a jövő nyáron egy jó vígjátékot. A művelődés intim kereteiről... Természetesen magyar modell néven.

— Hogy jutott eszébe ez az elnevezés?

— Így bizonyosan sikerül jobban megkedveltetni a svédekkel. Meg aztán: tippet tippért, modellt modellért, nem igaz?

Sas György

AZ OLVASÓ OLDALA

HA KELL, HARCOLUNK ÉRTE!

Úgy vélem, elérkezett a cselekvés ideje, nem tűr halasztást Jurás Ferenc kilétének felfedése. A nagy érdeklődésre való tekintettel szükségesnek tartom, hogy nevezett tegyen bemutatkozó látogatásokat az érdeklődést mutató olvasók lakó- és munkahelyén. (Munkahelyi látogatás esetén egyúttal bejegyzést tehetne a brigádnaplóba is.) Ha Jurás Ferenc már nyugdíjas, bőven lesz ideje a kiruccanásokra, ha még aktív dolgozó, ahogy annak idején Farkas Bertalan, bizonyára ő is megtalálja a módját a látogatásokra.

Komáromi Attila,
Székesfehérvár, Selmeci u. 36. 8000

■

„Lopják" a Jurást! A Magyar Ifjúság, a Képes Újság és több más hetilap rendszeresen közli remek írásait! Ezzel megrövidítik a Ludas Matyi olvasóit. Mert amit a „mi Jurásunk" leír más lapokba, az sohasem fog napvilágot látni a Ludas hasábjain. Ezt kikérjük magunknak! Tiltakozunk! Jurás Ferenc csak a miénk! A Ludas-hívőké! A többi hetilap olvasószerkesztői elégedjenek meg dr. Del Medico Imrével (Budapest), Südi Bertalannal (Jánoshalma) és Kerékgyártó Mihállyal (Ózd). Ennyi rendszeres sajtólevelező miért nem elég nekik? Miért fáj a foguk a Ludas Matyi egyetlen rendszeres sajtólevelezőjére?

Sohasem adjuk nekik „a Jurást"! Ha kell, harcolunk érte!

Horváth Takács Zsuzsa,
Győr, Pablo Neruda u. 9. 9023

GYÁSZ

Fájdalommal és szomorúsággal búcsúzunk Tőled mindnyájan, akik ismertünk és szerettünk és ki ne szerette volna Téged közülünk, akik ismertünk? Mindenkin segítettél, nehéz problémákat oldottál meg, s ezért évek óta féltő aggodalommal néztük, ahogy fiatalon küzdöttél a halállal és egyre kevesebbszer bukkantál fel vakító fehéren a Téged elnyelni akaró mélységből.

Talán több vegyszer kellett volna életed meghosszabbításához, talán az óvó, védő burok pótlása vált megoldhatatlanná, tán a magasságos ég rendelte így, ki tudja?

Mindenkivel csak jót tettél, sokgyermekes családokkal, elfoglalt emberekkel, mindenkivel, aki rádszorult, ezért mindenki aggódott érted, és sajnos, joggal. Szüleid a tudomány és a szükséglet voltak, nemes származás, de szüleid, rokonaid sem segíthettek, elmentél tőlünk fiatalon, még virágba sem szökkenve. Tán tízéves sem voltál és már annyi jótétemény mögötted és annyi küzdelem az elmúlással.

És külön tragikuma sorsodnak, hogy neved — ez esetben a nomen nem volt omen — egyáltalán nem jelezte korai elmúlásodat, sőt azt sejttette velünk, boldogtalan híveiddel, hogy hosszú életű leszesz e földön, de nem így történt. Ezért e néhány szomorú szóval intek búcsút néked, sokunk nevében — korai, ifjonti elmúlásod alkalmával — tartós tej, nyugodj békében, isten veled!

Soós András

PAPÍR-FORMA

1

Barátom vendégségbe indult. Ne menjen üres kézzel, vásárolt egy üveg egri bikavért a Nagy Ignác utcai közértben. Ajándékról lévén szó, papírt kért az ital becsomagolásához. Papír nincs! — mondták. Barátom feje lilára változott. Ekkor kockás papírt húztak elő a pult mélyéről. Kilencven fillér — közölték sietve. Ám a kockás nem tetszett, egyszerű fehér papírt kért. Az nincs! — közölték hajlíthatatlanul — és nem gördítettek akadályt a vevő távozásának útjába.

2

A Lenin körúti illatszerben sorbaálltunk a pénztárnál. Előttem külföldi turisták magyaráztak. A pénztárosnő hallgatta, majd gyors mozdulattal a pénzt besöpörte. „Két szappanért zacskót nem adunk!" — mondta harsányan és mutogatott hozzá. A külföldiek csodálkoztak, nem értették, talán máshoz szoktak. Nem tudhatják: milyen takarékos nép vagyunk...

(f. i.)

TÜCSÖK és BOGÁR

Az ég szerelmére, el ne zárják!

(A Győr-Sopron megyei tanácsi építővállalat kártyanaptárát beküldte Horváth Balázs, győrszentiváni olvasónk)

lambok is, kárálnak a tyúkok, hamisítatlan falu, mint egy Francis Jammes költemény. Fenn helikopter húz a magasban, s nagy dübörgéssel zörög a síneken Taksony irányába. Készülődnek a bodzafák, az orgonák nyílóban, az almáskert mennyasszonyi menet, úgy fehérlik, Da-

De, hogy megy fel a bakter a sorompóhoz?

(A Pest megyei Hírlapban találta Kabai László, délegyházi olvasónk)

— Az Országos Műszaki Könyvhét 1984. július 2. és 28. között zárva tart. A könyvtárközi kölcsönzés

Egy hetet is be lehet zárni 26 napra!

(A Népszavában fedezte fel Miklós Sándor)

nem elég nagyobb hangerővel folytatni. *Hatékonyabb a társadalom szellemi eltökéltségét, anyagi erőfeszítéseit tettekre váltó intézkedésekre van*

Mi lesz veled, társadalom?!

(A Magyar Nemzetben találta Szentesi Péter, székesfehérvári olvasónk)

(Az 1983. december 20-i adás ismétlése)
20.30 Duna menti folklórfesztivál
Közvetítés Szegedről
Műsorvezető: G. Mezei Mária

Aztán jön a Tisza menti, Dunaharasztiból!

(Az RTV-újságban találta Cseh Gábor, szekszárdi olvasónk)

FELKÍNÁLOM

Megvételre felajánlom a Ludas Matyi évfolyamait, 1961-1983-ig.

Szita Oszkár,
Budapest, Üllői út 95. 1091
Telefon: 139-897

CSIKK a MOSÓPORBAN

Az elmúlt napokban vásároltam OPTIRON mosóport. A doboz felnyitása után meglepetéssel tapasztaltam, hogy egy csikk van a mosóporban.

Úgy látszik, ez valami újfajta fehérítőszer, bár nem hinném, hogy a nikotintól a ruha fehérebb lenne. Bárhogyan is legyen, szeretnék arra választ kapni, hogyan fordulhat elő ilyen eset? Netán a csomagoló elfelejtette a hamutálba tenni a csikket?

Tuboly Lajos
Budapest, Kassák Lajos u. 38. 1134

ZSEBPÉNZ

című rejtvényünk megfejtése:

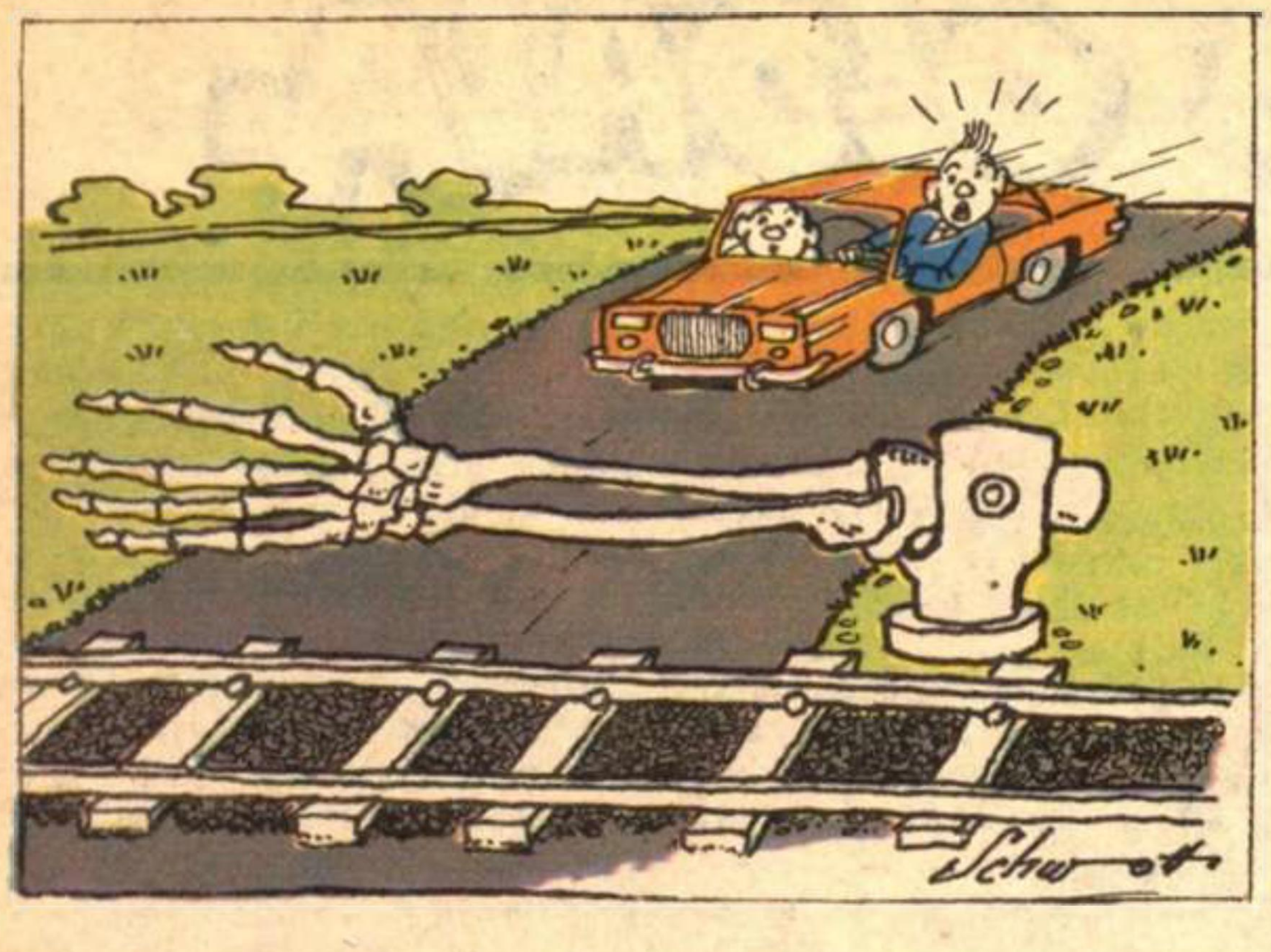
— Rendben van, papa, akkor légy szíves adj nekem ötezer fillért!

200 forintot nyert:

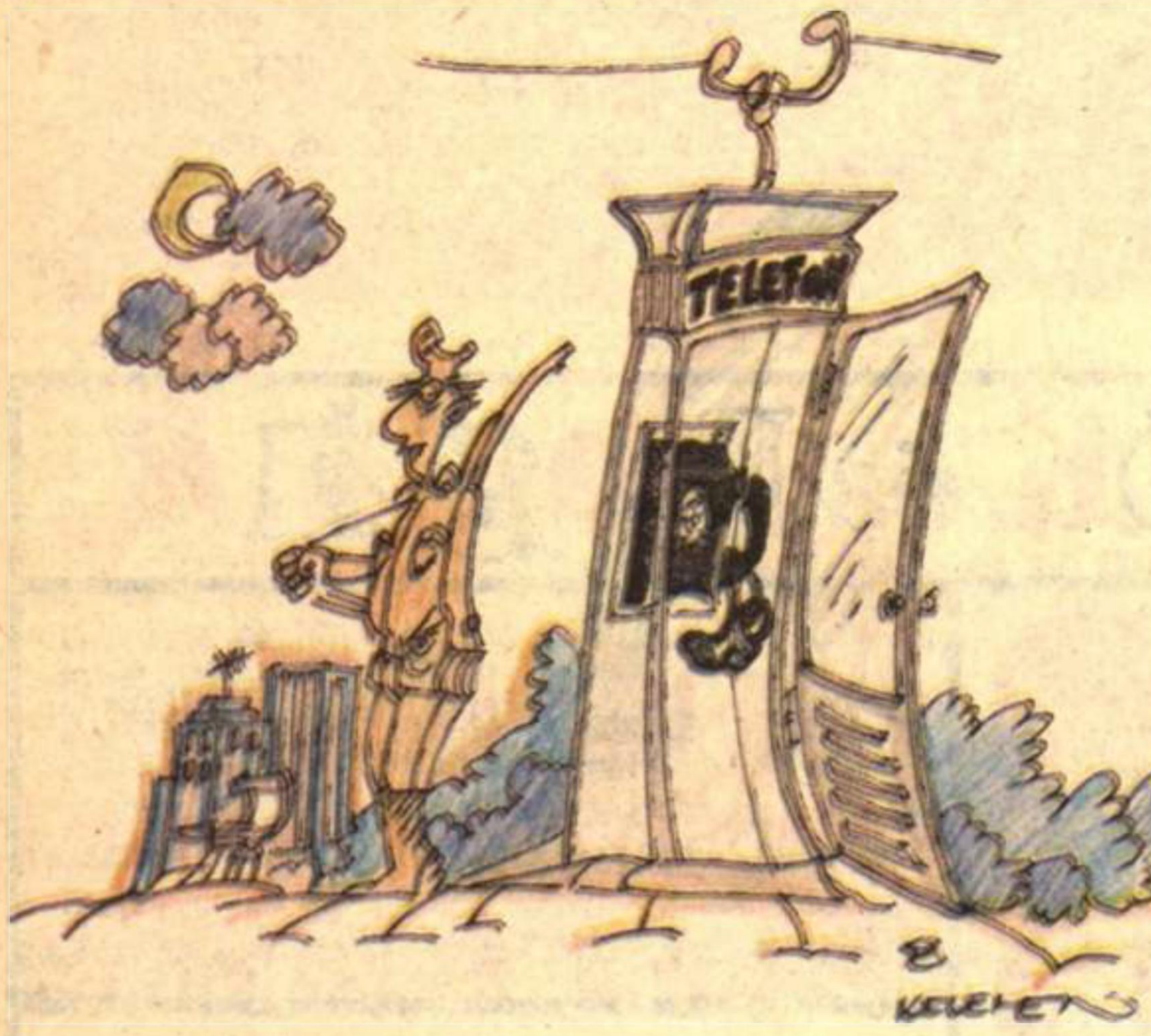
Polcsány László, Nagykáta, Viola út 3. 2760
Inokai Györgyné, Bp., Bem J. u. 7. 1027
Solti Éva, Bp., Hársfa u. 18. 1074

A nyereményeket postán küldjük el.

HATÁSOS SOROMPÓ

KÜLVÁROSI TELEFON

MESÉK AZ ERDŐBŐL

A TURISTÁKAT SZIDJÁK

a fák: „Ha ők olyan pontosan tudják a sűrűben is, hogy merre tovább? – miért festegetik jelzésekkel össze a helyükről el sem mozduló társaink derekát?!"

NAGY FIGYELEM FOGADTA

az Erdei Bank elnökének szavait: „Itt az idő, hogy tegyünk valamit, mert cserélgetve kereskedünk, de nincs olyan pénzünk nekünk, amit termékeinkért kérhetünk! Mi legyen hát pénznemünk neve?" (Nem ismertetem a javaslatok hosszú sorát, de többségben lévén: győztek a fák!) A „fabatka"-győzött, – az erdőre jellemző lévén neve, s még a töredék ellenzék is szavazott, – a voksát egyhangúan adva le!

ÍRÓ–VAD TALÁLKOZÓ

Meghívták az erdőben született szerzőt. Egyik rövidke, dallamos versét még az elefánt is kívülről fújja azóta:
„Az erdész fia, mire benne felnőtt,
nem látta a fától – az erdőt!"
Sláger lett, ez az erdei nóta!

Borbély Tibor

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Miért akartok újból Velencébe utazni? Hiszen tavaly is ott voltatok négy hétig nászúton!

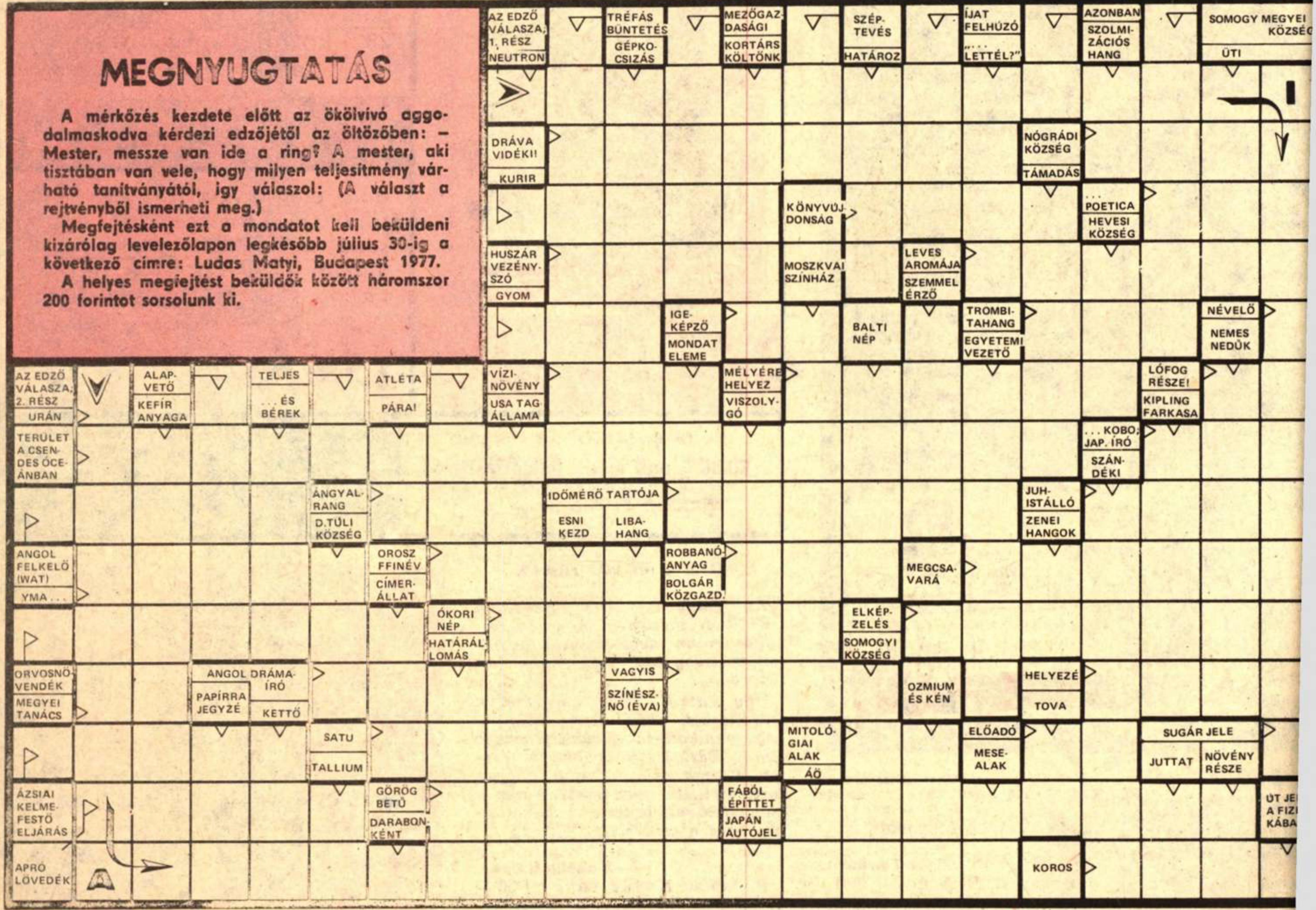
— Igen, de a városból is szeretnénk valamit látni . . .

MEGNYUGTATÁS

A mérkőzés kezdete előtt az ökölvívó aggodalmaskodva kérdezi edzőjétől az öltözőben: – Mester, messze van ide a ring? A mester, aki tisztában van vele, hogy milyen teljesítmény várható tanítványától, így válaszol: (A választ a rejtvényből ismerheti meg.)

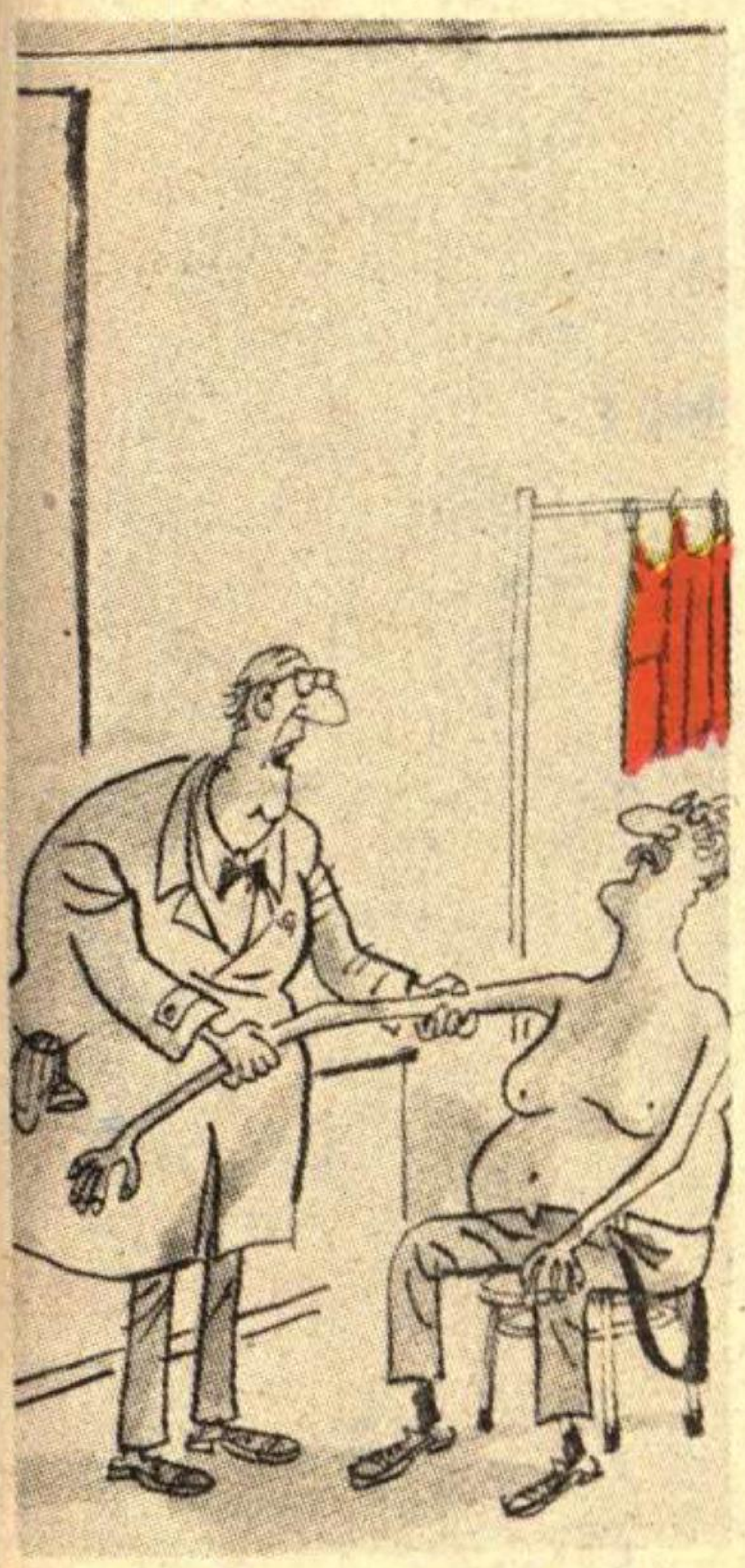
Megfejtésként ezt a mondatot kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb július 30-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

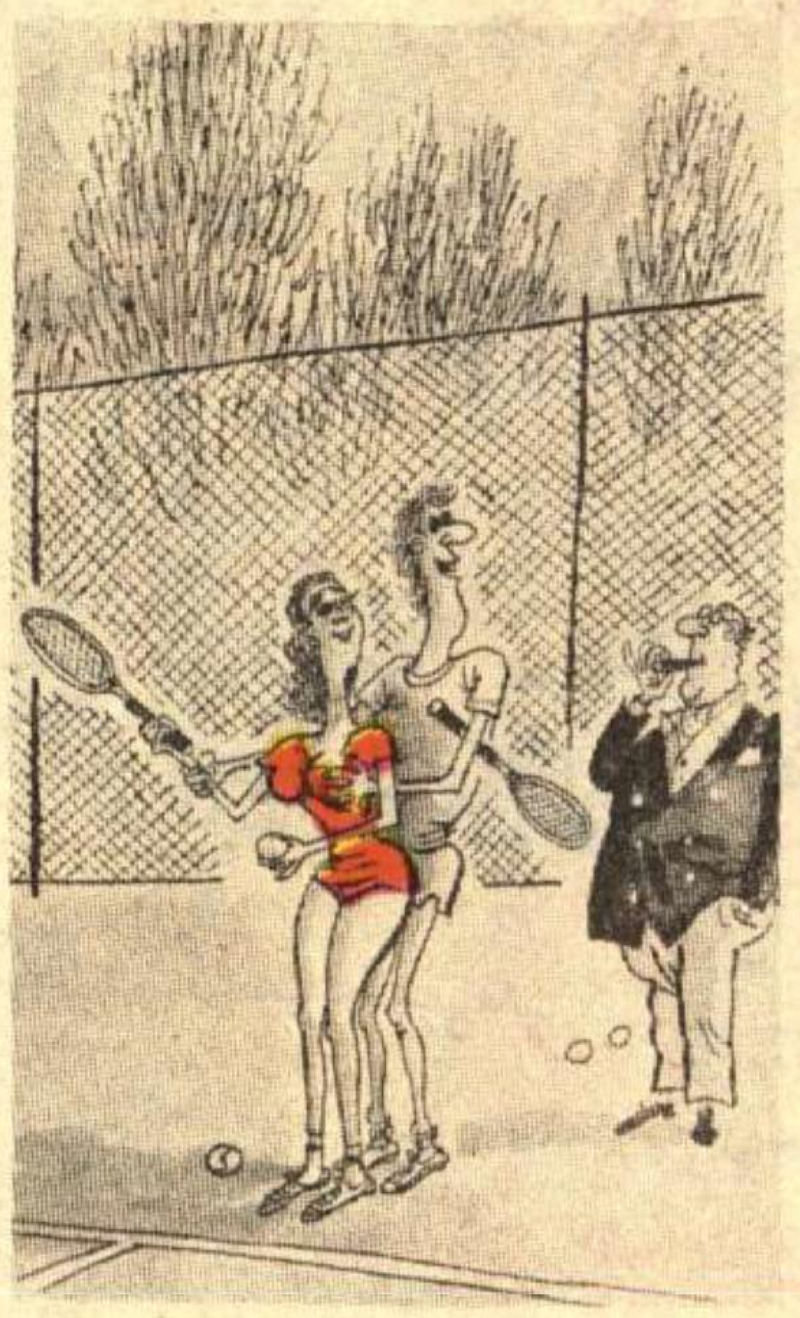

IMPORT HUMOR

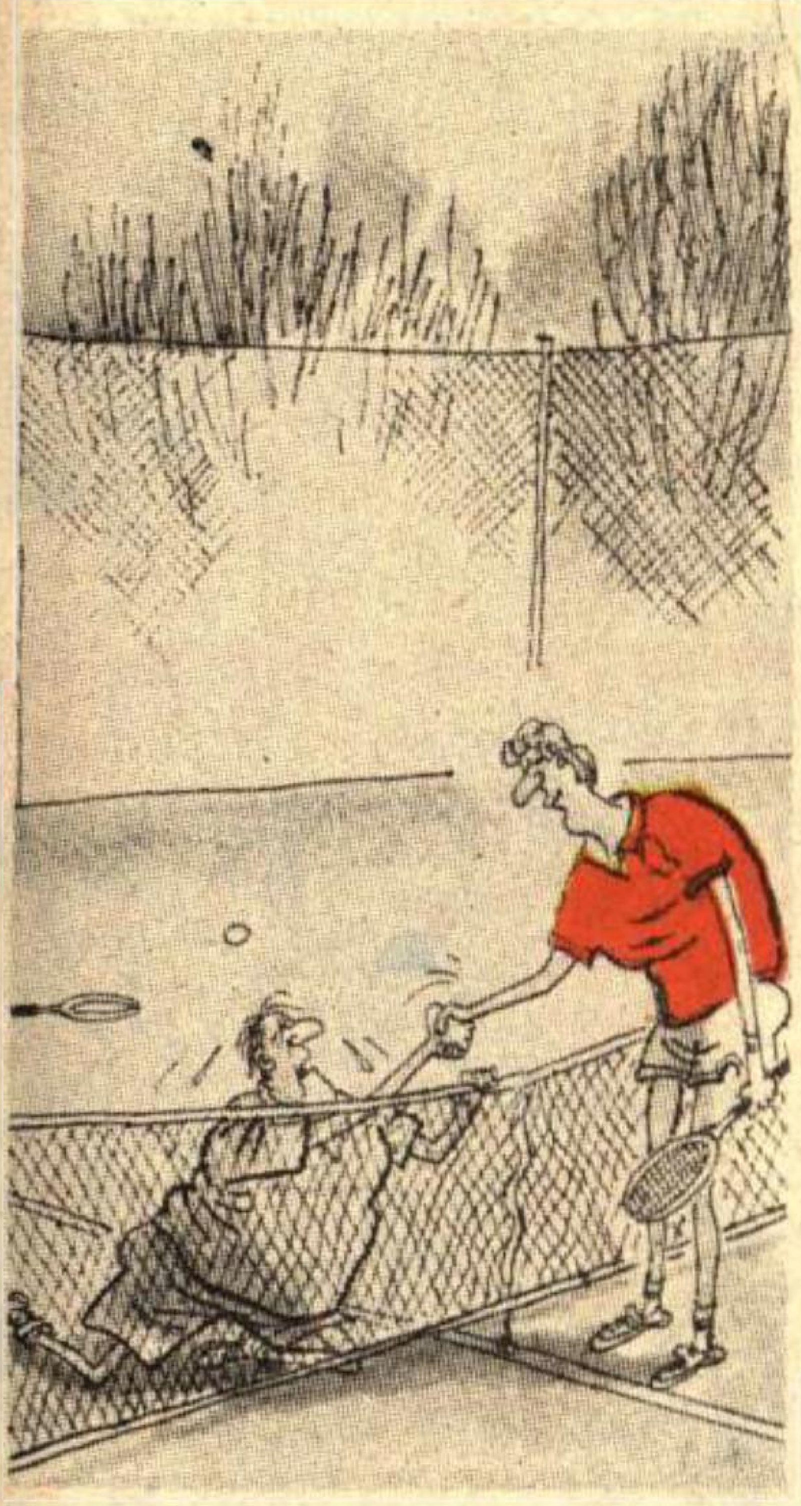
FEHÉR SPORT
Oto Reisinger rajzai

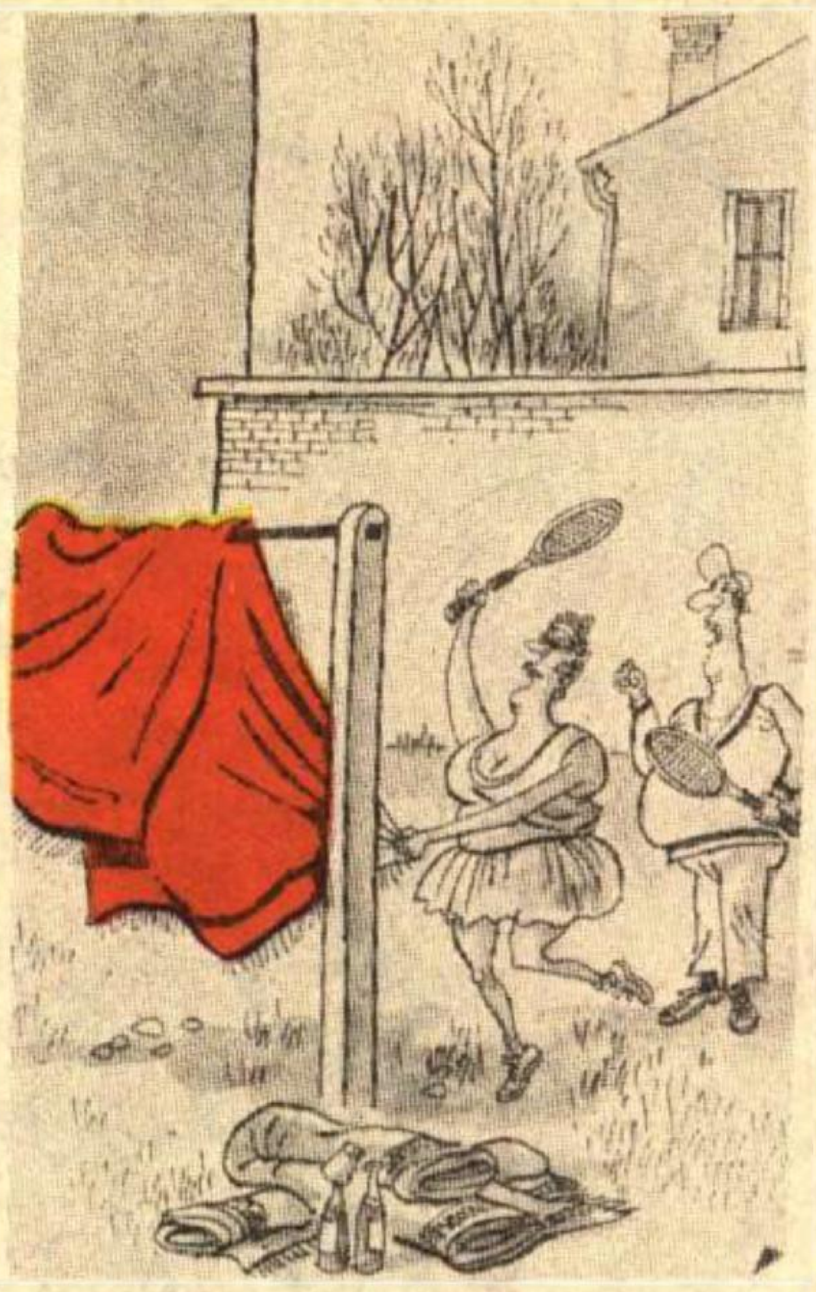
– Azt hiszem, uram, egy darabig abba kellene hagynia a teniszezést.

– Kedves neje már az első órákban kiváló adottságokról tett bizonyosságot . . .

– Komolyan gondolja, edző úr, hogy két év múlva Björn Borg ellen is játszhatok majd?

– Hidd el, szívem, így erősödnek legjobban a fonákütéseid!

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

Ludas Matyi SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
84.2308/20-30
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611

TRIBÜN

Glasgow rendőrfőnöke felhívást tett közzé:

— Tudomásunkra jutott, hogy ismeretlen tettesek nagyszámú hamis belépőjegyet bocsátottak ki a Rangers—Celtic mérkőzésre. Üzérektől vásárolni tehát csakis rendőr jelenlétében ajánlatos!

●

Az osztrák kiscsapat jónevű jugoszláv csatárt szerződtetett. Az új szerzemény jól mutatkozott be, mindjárt az első mérkőzésen hatalmast gólt lőtt. A szurkolók mégis szkeptikusan fogadták a dolgot.

— Rajtunk csak olyan csatár segíthetne, aki egy lövéssel legalább két gólt szerez.

●

Egy felszólalás és egy közbeszólás az angol úszószövetség közgyűlésén.

Rawlinson (Észak), nagy pátosszal: Az ország legelhanyagoltabb vidékéről jövök . . .

Scott (Dél): Meg is látszik rajtad!

Jóságos ég, hát ők is?

●

Meccs végén a srác bemegy az öltözőbe, hogy autogrammot kérjen a csapat veteránjától. Pár perc múlva csalódottan tér vissza.

— Képzeld, nem adott.

— Világos — mondja a barátja. — Ezektől az öreg játékosoktól legfeljebb az első félidő végéig szabad autogrammot kérni. A meccs végére olyan fáradtak, hogy a ceruzát sem bírják felemelni.

●

A Santos csapata 123 mérkőzést játszott az elmúlt év során. Háromnaponként egyet.

— Nem sok ez? — kérdezte egy riporter a csapatkapitányt.

— Szó sincs róla. Még mindig sokkal kényelmesebb meccset játszani, mint edzeni.

(p. p.)

– Kifogtunk két esős hetet!

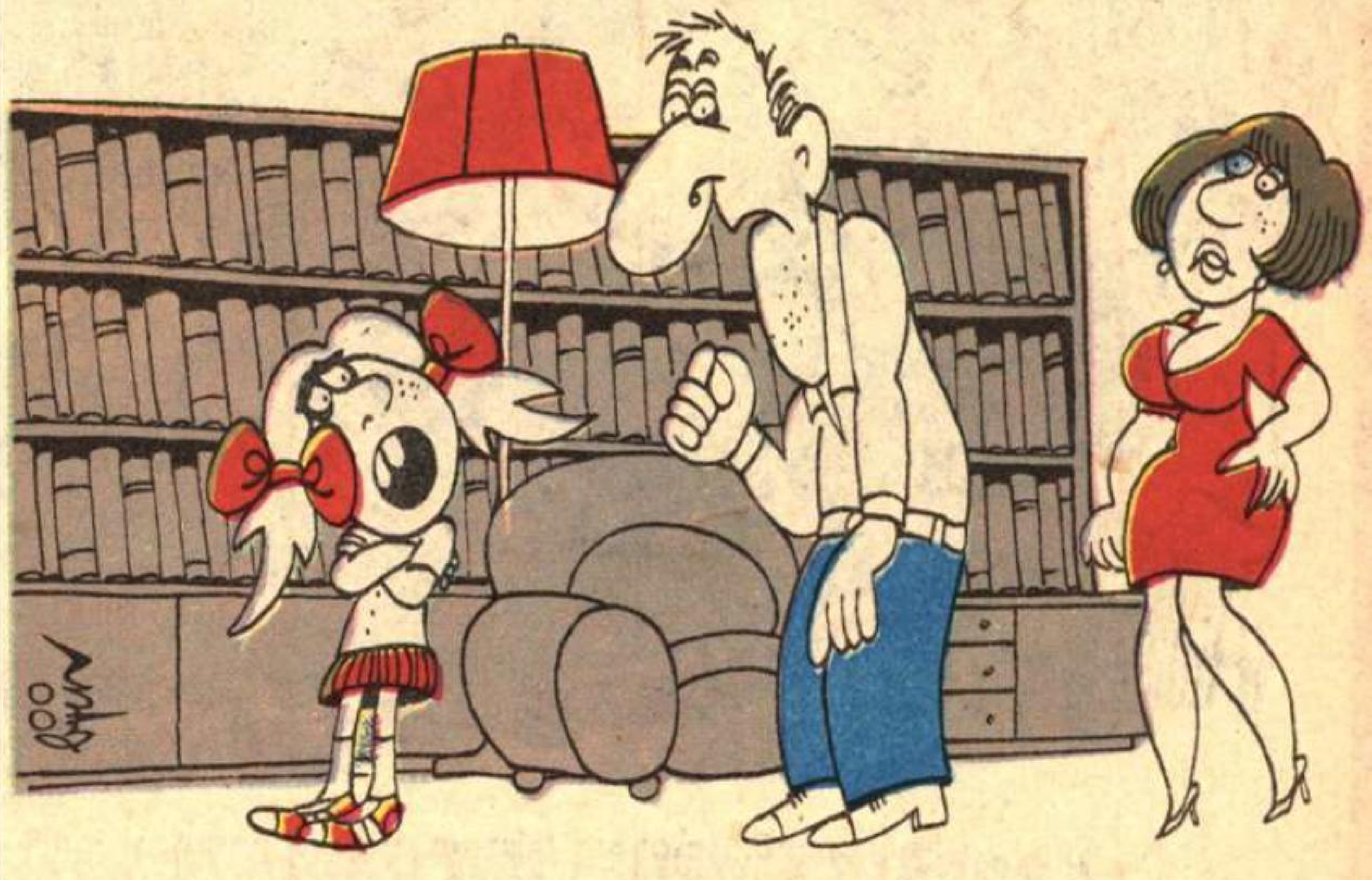
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Ül a félhomályban a jegyespár a kereveten.

— Mire gondolsz, szívem? — kérdezi a lány.

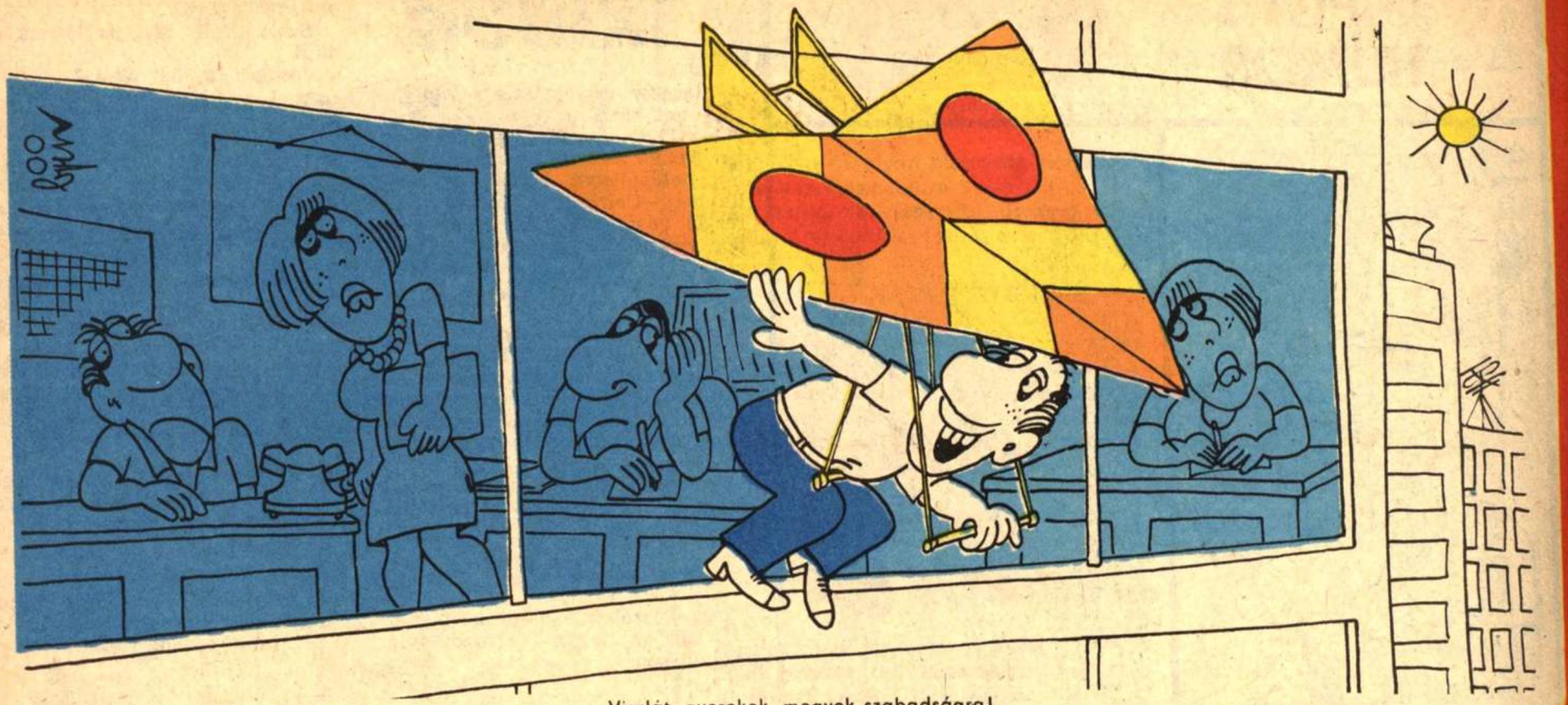
— Ugyanarra, amire te, édesem . . .

— Szó sem lehet róla — mondja felháborodottan a lány —, majd csak esküvő után!

– Maga csak két napja az új apukám, jóember, és máris nevelni akar?!

A BOLDOGSÁG PILLANATA

– Viszlát, gyerekek, megyek szabadságra!

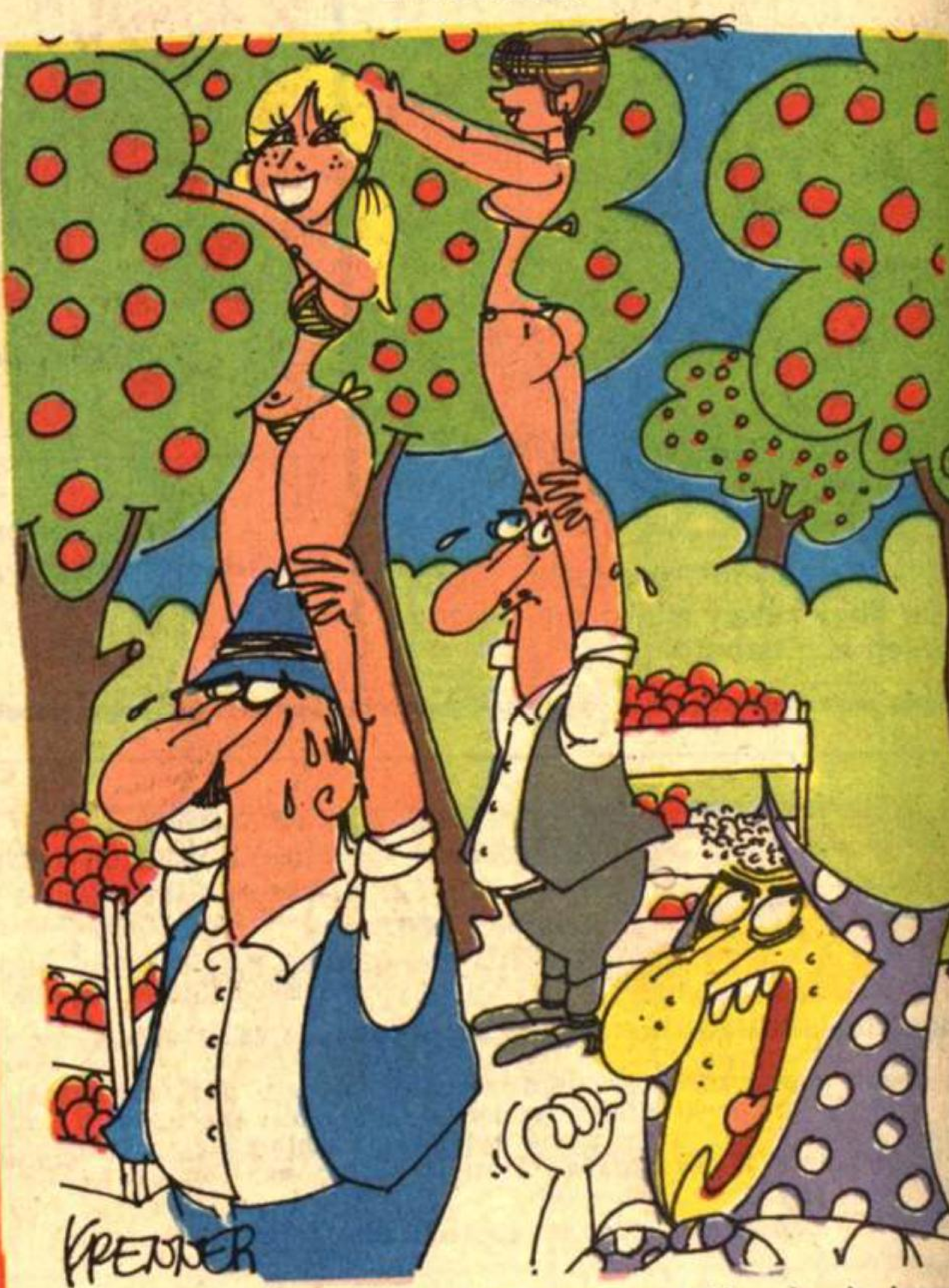
– Szokás szerint migréned van, szívecském?

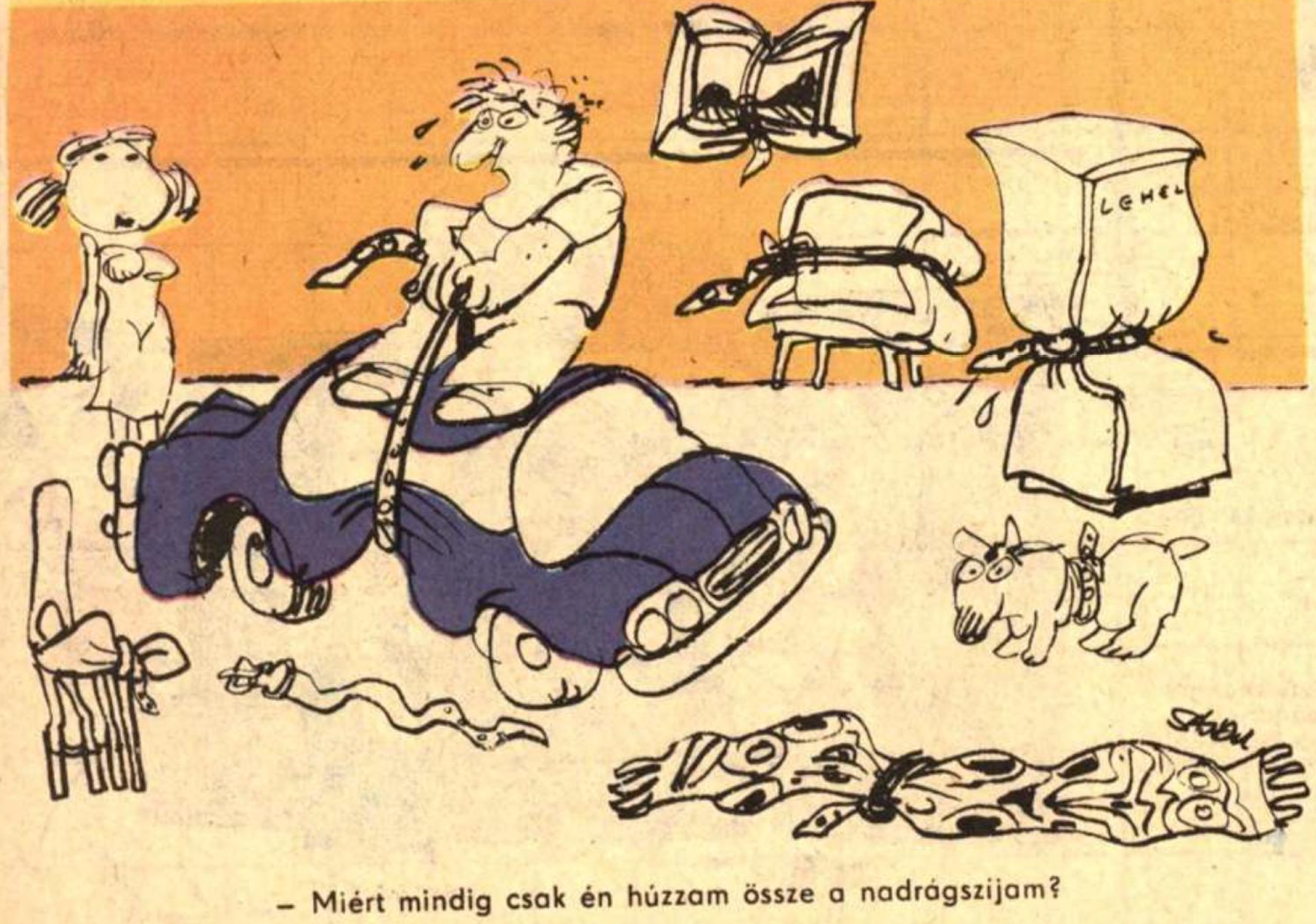
– Megint emelkedett valaminek az ára!

ÉPÍTŐTÁBOR

– Melyik vén kecske hazudta azt a lányoknak, hogy ellopták a téesz létráit?

– Miért mindig csak én húzzam össze a nadrágszíjam?